

HandbalX-tra

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT VAN DE VLAAMSE HANDBALVERENIGING - MAART/APRIL/MEI 2013

BELGIË - BELGIE	
PB	
8500 KORTRIJK 1-2	
12	3667

Zeg de autofranchise vaarwel

Bij Ethias is een omniumverzekering standaard zonder franchise*. Want u kiest toch voor een omniumverzekering om niet te betalen als u schade hebt? Met de omniumverzekeringen van Ethias is uw wagen steeds uitstekend beschermd en betaalt u zelf geen euro voor de herstelling van de schade.

Meer info op ethias.be of 0800 25 777

ethias
Doet wat moet

Handbal x-traVerschijnt 4x per jaar
Prijs per nummer 2 euro
V.U. David Van Dorpe
H.Vanveldekesingel 150/29
3500 Hasselt**Redactie**Cois Van Aelst
David Van Dorpe
Marcel Coppens**Medewerkers**Gerrit Vertommen
Tim Houbrechts
Jean-Luc fobe
Ivo Kwanten**Foto**David Van Dorpe
Tine Verheyden
Eddy Vannoppen
Cederic Janssens
Marcel Coppens
Wojciech Szubartowski**Coverfoto**Hasselt - Pulawy
Kristof Van Wesemael
scoorde de cruciale
gelijkmaker in de
thuiswedstrijd (21-21).
(foto: Eddy Vannoppen)

Poolse beer geveld

Na een aantal barre maanden voor het topsporttopje van de handbalpiramide, verscheen er opeens toch licht in de donkere tunnel. Met dank aan Initia Hasselt, dat zich kwalificeerde voor de kwartfinale van de Challenge Cup door de Polen van Azoty Pulawy te wippen. Een sterke prestatie van de mannen van Jean-Luc Grandjean, en meteen ook een mooie dag voor het Belgische handbal, want Initia is de eerste ploeg die zo ver kan doorstoten in een Europacup handbal. Het lot was Initia (of dan toch minstens de schatbewaarder van de club) ook nog eens relatief gunstig gezind. In de kwartfinale wacht Esch sur Alzette uit Luxemburg. De Luxemburgers zijn niet te onderschatten, maar toch van een ander kaliber dan de Noren of de Wit-Russen. Esch had overigens liever de Roemeense of de Turkse ploeg geloot, wat aangeeft dat ze respect hebben voor Hasselt.

De inspanningen van spelers en club hebben dan toch geloond. Verleden jaar werd Initia nog nipt uitgeschakeld in de slotfase van de wedstrijd tegen de IJslandse kampioen. Nu gaan ze door. Dank zij de ervaring opgedaan in vorige Europese campagnes. Dank zij het samenhouden van de kern. Dank zij doorgedreven inzet in Beneluxliga en nationale ploeg. Dank zij opgedreven trainingsarbeid. Ondanks zij die niet meer in het Belgisch handbal als topsport geloven. De kalender voor Initia zal zwaar zijn de laatste maanden van het seizoen, maar deze Europese campagne is nu al historisch, en nog niet afgelopen.

Nu we dan toch met een half oog Polen in de gaten hielden kan U in één moeite kennis maken met Bertus Servaas, een Nederlandse zakenman die Vive Kielce aan het uitbouwen is tot een topploeg op wereldformaat. Met Thomas Cauwenberghs en Xenia Smits zijn twee extra Belgen op weg om te slagen in hun buitenlandse avontuur. Luc Tack en Dries Boulet laten hun licht schijnen over hoe het verder moet in eigen land.

In de schaduw van het Hasseltse succes in de Europabeker stellen we vast dat Bocholt (heren) en DHW (dames) een sterk seizoen spelen. Het laatste kwartet in beker en competitie is trouwens identiek, zowel bij de heren als de dames. Bocholt en Hasselt plaatsten zich voor de Final4 van de Beneluxliga, net als Volendam (of wat had U gedacht) en Hurry Up uit Zwartemeer. In tweede nationale zijn de play-offs een Vlaamse ondersje. Met Sint-Truiden, Merksem, HKW en Don Bosco Gent wordt het uitkijken naar elke speeldag!

Eind maart komen de clubs van de VHV weer samen voor de Algemene Vergadering. Uit Oost-Vlaanderen komen twee relatief jonge nieuwe kandidaten voor een bestuursmandaat, waaronder ook een dame. U kan verderop in dit magazine met hen kennis maken, en ook met Filip Motte, die zijn zilveren jubileum viert als bestuurder bij HBCI.

Op BHB niveau wordt dan weer een tijdperk afgesloten, want Marcel Agnarelli houdt het na vele jaren voor bekeken als LFH-voorzitter. Tijd voor een nieuw gebint?

‘Met meer leden, jeugdkernen en verbeterde clubwerking opnieuw erkenning verwerven’

Het is ongeveer vier jaar geleden dat Luc Tack de opvolger werd van Hubert Blootacker als voorzitter van de Vlaamse Handbalvereniging. Vier jaar verder stelt de 56-jarige in Geraardsbergen geboren voorzitter van Tongeren United en van de VHV zich opnieuw kandidaat om zijn ambtstermijn te verlengen. Het handballandschap is intussen wel gewijzigd: eind volgend schooljaar bestaat er geen topsportschool handbal meer, het topsportstatuut ging verloren, het handbal zakte uit de topsporttakkenlijst van Bloso met een verminderde subsidiëring tot gevolg, de nationale handbalploeg bij de mannen ligt op apegapen voor ruim een jaar, van de nationale vrouwenploeg is al jaren geen sprake meer... Je zou van minder depressief worden. Maar topsportcoördinator Dries Boulet en VHV-voorzitter Luc Tack blijven niet bij de pakken zitten en werken zich uit de naad om met vele alternatieven het handbal opnieuw op de sportkaart te zetten in ons land, want er zijn natuurlijk ook wel een aantal positieve zaken te melden. Het is niet allemaal kommer en kwel.

Luc Tack

Dries, hoe kun je nog topsportcoördinator zijn als er geen topsportschool of topsportstatuut meer bestaat?

Dries Boulet: “Het is niet omdat de naam of de functie wegvalt, dat er niet meer moet gewerkt worden om te trachten zo veel mogelijk mensen aan de top van het handbal te krijgen in ons land. De job wordt natuurlijk wel een stuk moeilijker of ondankbaarder en er zullen een aantal dingen moeten afgebouwd worden, die sinds jaar en dag als logisch aanzien werden in de selectiewerking. Maar dat belet niet dat wij niet op zoek kunnen gaan naar valabele alternatieven.”

Waarom denk je dan?

Dries: “Eén van de alternatieven zit hem in het regio-project, al zal het duidelijk zijn dat ook daarvoor minder geld beschikbaar is.

Luc Tack: “Het alternatief kan ook liggen in het verbeteren van de werking van de clubs. Als de clubs niet stilaan overgaan tot een soort semi-professionalisme, dan hebben we ook geen topsport meer. In de topsportschool werden de beloftevolle jongeren ruim vijftien uur per week getraind. Deze taak moet nu door de clubs overgenomen worden. Na twee jaar inspanningen geraakten twee clubs (Tongeren en Sasja) over de lat die we ons opgelegd had-

den, enkele andere clubs zoals Hasselt en NeLo zitten er dichtbij. De clubs moeten beseffen dat, als de voedingsbodem wegvalt om jongeren op te leiden en als dat niet meer en meer gebeurt vanuit de clubs, ze op langere termijn geen niveau meer zullen halen. Al geef ik ook toe dat we niet in een gunstige economische periode zitten, want een semi-profstatuut kost inderdaad ook geld en dat is niet gemakkelijk te vinden.”

Slaagde de topsportschool eigenlijk wel in haar opdracht?

Dries: “Als je het lijstje afgaat, dan kom je toch wel aan een gemiddelde van 6 of 7 op 10 jongeren die geslaagd zijn in de opdracht, nl. spelers of speelsters afleveren die inzetbaar zijn in de hoogste handbalafdelingen of eventueel zelfs in het buitenland. Neem de lichter 1991-92 en dan zie ik toch Tom Robyns, Ben Luyten, Jeroen De Beule, Ruben Mathijs, Thomas Vanderstraeten, Iris Peeters en Carmen Lips die aan de vereisten voldeden.”

Luc: “We hebben dertien jaar de kans gekregen om het nut van de topsportschool te bewijzen. In de Bloso-analyse staat trouwens dat er op de kwalitatieve werking van de topsportschool weinig is aan te merken. Maar we moeten ook erkennen dat we gefaald hebben op gebied van instroom van jeugdige talenten. Niet alle beste spelers en speelsters uit de clubs konden overtuigd worden om de stap te zetten naar de topsportschool. Ik denk dat een aantal clubs niet genoeg ‘power’ gezet hebben achter hun talenten om ze te overtuigen.”

Waarom viel het handbal uit de gunst bij Bloso in de topsporttakkenlijst?

Luc: “Omdat de politiek van Bloso is, dat ze meer gaan inzetten op resultaten en minder op de ontwikkeling. Of dat de juiste politiek is, kan je je afvragen. Maar als je daarop kritiek hebt, moet je maar zorgen dat je zelf in het parlement geraakt. Ik denk dat de analyse van Bloso op een aantal vlakken juist is. Maar dat wil niet zeggen dat we allemaal in een hoekje moeten zitten huilen. We zitten nu voor vier jaar op het strafbankje, maar we moeten er gewoon hard voor werken om binnen vier jaar opnieuw een trapje hoger te staan op die sporttakkenlijst. En wie weet komt er in 2014 geen andere politieke constellatie bij de verkiezingen uit de bus. En de economische crisis zal allicht ook niet blijven duren. We moeten de vicieuze cirkel – geen resultaten, geen geld voor resultaten – zelf doorbreken.”

Maar de uitslagen van de nationale mannenploeg zijn niet hoopgevend en van de nationale vrouwenploeg is al jaren geen sprake meer...

Luc: “Misschien hebben we in het verleden de middelen ook te fel verspreid. Dit kan een goede gelegenheid zijn om tot reflexie, tot bezinning te komen. Wat zijn de positieve zaken om vooruit te komen met onze sport? Moeten we verder gaan om de politiek te volgen van de hand die ons voedt – nl. de resultaten die Bloso momenteel eist – of willen we het anders doen? Misschien moeten we trachten iets structureels te veranderen.”

Dries: “Als de clubs beter en beter beginnen werken en meer en meer zelf spelers opleiden die mee kunnen in de hoogste afdelingen zonder dat de federatie dit moet leiden, dan zijn we al een stap verder. We moeten bij het basiswerk beginnen.”

Evaluatie

Luc, vier jaar geleden zei je dat één van jouw prioriteiten als voorzitter zou zijn om de clubs beter te begeleiden. Geslaagd?

“Dat denk ik wel. We kregen trouwens vanuit de clubs positieve reacties over het feit dat we daarvoor een personeelslid quasi full-time konden inschakelen. Een aantal noden werd geïnventariseerd en waar mogelijk opgelost. Ik denk dat we op die manier konden bijdragen tot een positieve mentaliteitswijziging en ik denk dat de clubs ook heel tevreden waren over het werk dat Conny Schepers en Gerrit Vertommen met name op dat gebied leverden.”

Je wilde ook de media beter bespelen. Geslaagd?

“We klagen niet, we juichen niet. Ik vind het jammer dat we door de openbare omroep nog steeds te veel overspoeld worden met voetbal en wielrennen. Al zit er natuurlijk ook wel een wisselwerking in. Door de recente knappe resultaten van Initia Hasselt in de Europese beker wordt er toch weer over onze sport gesproken in de media. Maar ik ben ook blij dat de tijd definitief voorbij is dat we moesten betalen om onze sport op tv te krijgen. De openbare omroep heeft ruimte over en dan gaat het mijn petje te boven dat er meestal slechts naar twee sporttakken gekeken wordt. Het is niet omdat het basket koos voor de uitzendingen via Belgacom, dat er bijna geen zaalsport meer zou moeten uitgezonden worden op de open-

bare omroep. Topsport uit alle sporttakken moeten daar een plaatsje krijgen.”

Je wilde het ‘product handbal’ beter verkopen. Geslaagd?

6 “Eerlijk gezegd denk ik niet dat we op dat vlak goede resultaten kunnen voorleggen. We kregen een nieuwe wind in de samenstelling van de raad van bestuur, maar ik betwijfel of we daardoor genoeg gedaan hebben om dat ‘product handbal’ beter te verkopen. Op clubniveau pleiten we altijd voor een win-win-situatie. Daar lukt dat misschien. Ik vrees echter dat we binnen de VHV over te weinig ‘netwerken’ beschikken om die politiek ook daar met succes te kunnen voeren. Dat is iets dat we zeker opnieuw op gang moeten trekken.”

Misschien ook de taak voor een aantal topclubs?

“We hebben er jaren over gedaan om de topclubs op sportief vlak op dezelfde lijn te krijgen. Heel veel stappen vooruit zijn we niet geraakt. Maar we moeten dat blijven doen. Het is ook niet zo dat we moeten blijven draaien op het niveau van de zwakste schakel.”

De legendarische ruzies met de Waalse vleugel lijken definitief van de baan?

“Tijdens mijn eerste maand als VHV-voorzitter kreeg ik alvast de voorstellen tot competitiehervorming voor de voeten geworpen. Niet zo eenvoudig. Maar ik denk dat we de lont uit het kruidvat gekregen hebben door zo weinig mogelijk te vergaderen met het paritair uit-

voerend comité. En dat was een goede zaak. We komen nu nog slechts twee, drie keer per jaar bij mekaar en de frustraties hebben we gedelegeerd naar de twee secretarissen-generaal. Ik heb de indruk dat alles nu redelijk vlot verloopt. Er zijn ook een aantal nieuwe gezichten opgedoken, de machtsverhoudingen binnen het handbal zijn ook gewijzigd gedurende de laatste jaren. En ik denk dat er een nieuwe ‘schwung’ op komst is.”

Je ziet de toekomst van het handbal positief tegemoet. Waarop is die hoop gebaseerd?

“Ik verwacht vrij veel van de geïntegreerde BeNeLux-competitie vanaf het seizoen 2014-15. Vanaf dan spelen de beste vier teams uit die drie landen in een wekelijkse competitie tegenover mekaar, waarna nog landelijke finales en play-offs volgen. In eigen land zie ik het evolueren tot nog twee nationale reeksen – bij de mannen alleszins – met een beperkt aantal ploegen.”

Weer vier Limburgse clubs die volgend seizoen aan de Benelux-competitie deelnemen. Met alle waardering voor die clubs, maar is dat wel goede promotie voor het handbal?

Dries: “Ik wil toch nuanceren dat de deelnemers van de Beneluxliga voor het volgende seizoen nog niet gekend zijn. Het hebben van de semiproficientie voor een club namelijk een punt gemaakt om te mogen deelnemen aan de

Beneluxliga. Als niet alle ploegen uit de top 4 slagen in het behalen van een licentie voor het einde van het seizoen, kan Sasja, die momenteel de licentie wel heeft, de plaats innemen van de ploeg zonder licentie, die het laagst eindigt in de play-offs.

Deze maatregel werd vorig seizoen al ingevoerd om clubs te stimuleren om kwalitatief beter te werken. Ook voor de vernieuwde Beneluxliga vanaf 2014-2015 wordt aan een licentiesysteem gewerkt.

Luc: “En ach, wat Limburg betreft: op een moment dat provincies stilaan vervagen, is dat niet echt belangrijk. We leven in Vlaanderen. Sasja heeft trouwens altijd meegetreden voor de ‘prijzen’. Doornik, met een goede structuur, lijkt ook een wissel op de toekomst. In Oost- en West-Vlaanderen wordt er met jeugdkeren gewerkt aan regio-projecten. Daar komt met-tertijd zeker ook iets uit.

Bij de Waalse clubs wordt er momenteel gekeken naar Vlaanderen als voorbeeld. Bij Adeps (de Waalse tegenhanger van Bloso) gelden andere normen en via Jonathan Vandenberg staan er nog verschillende projecten op stapel. Zo zal er gemikt worden op een grotere recrutering in de provincie Luxemburg, die altijd een beetje verwaarloosd werd. In de richting van topsport zou Adeps in het Luikse beginnen met een Academie voor talentrijke jongeren. Ik denk dat ze daar de ‘wind van achteren hebben’ en ze Wallonië opnieuw op de handbalkaart zullen zetten. Ach, we moeten proberen van mekaar te leren. We hebben allebei belang bij een krachtige federatie.”

Welke toekomstprojecten wil je nog ge-realiseerd zien?

“De economische crisis zal wel niet blijven duren, zeker? Dan kunnen we binnen de VHV opnieuw meer werk maken van de selectiewerking. Wij willen er binnen vier jaar opnieuw bijhoren qua topsport. Dan is er hopelijk ook een nog betere clubwerking, tijd voor bij-scholingen en opvang van de groeiende instroom. Eén van de positieve zaken van ‘handbal, sporttak in de kijker’ is toch wel een stijgend aantal leden voor handbal als breedtesport. De jeugdkeren kunnen groeien, waardoor de clubs zich blijvend moeten structureren en aanpassen. De tijd is voorbij dat het clubbestuur uitsluitend bestaat uit een groep vrienden – uiteraard blijft dat één van de basispunten – maar ze moeten zich omringen door mensen met andere competenties zoals

een jeugdcoördinator, misschien een secretaresse, iemand voor de boekhouding. Allemaal functies die stilaan vereist worden, zodat de bestuurders zich kunnen toeleggen op hun ‘core business’.”

Wat denken over projecten uit andere sporttakken zoals een nationale junioresploeg in de competitie, bewegingsschool, meer aandacht voor (junior)-veteranen...?

“We hebben slechts een paar veteranenploegjes, die wel als recreanten aantreden in de regionale competities. Er is het ‘multimove-project’ van Bloso, dat sporttakoverschrijdend is. Een zestal handbalclubs hebben zich daarvoor aangemeld. De aandacht gaat er vooral naar bewegen bij de allerkleinsten.

Ik geloof ook dat we moeten inzetten op nieuwe jeugdkeren, waarmee we misschien ook gemakkelijker kunnen binnen geraken bij de scholen of komen tot satellietclubs. De ‘vijver’ voor recrutering moet groter worden.

Een nationale ploeg in de competitie integreren, ligt moeilijk. We willen de nationale ploeg toegankelijk houden en geen conflicten met de clubs zoeken door er spelers weg te halen.”

Ga je met de Benelux-competitie niet weg van de lokale supporters?

“Ook daarin zal er stilaan een mentaliteitsverandering moeten doorgevoerd worden, zodat ze ook hun ploeg in Luxemburg of Nederland kunnen gaan aanmoedigen. De clubs zullen mekaar moeten leren kennen, ze moeten zichzelf ook organiseren en zorgen dat ze niet voor (financiële) verrassingen staan. Maar ik geloof er rotsvast in dat het niveau in die drie landen zal verhogen, want de competities in die drie landen zijn nagenoeg evenwaardig. We zouden eigenlijk wél nog meer de media moeten kunnen bespelen, voor een initiatief waar ze in andere sporttakken nieuwsgierig naar uitkijken.”

Blijf je de komende jaren VHV-voorzitter? En BHB voorzitter?

“Ik heb nog twee jaar mandaat binnen de raad van bestuur. Zolang het combineerbaar is met mijn job bij de Vlaamse gemeenschap, met de – gelukkig – onvoorwaardelijke steun van mijn gezin, wil ik me minstens nog voor één jaar kandidaat stellen als VHV-voorzitter. Belgisch voorzitter? Het is inderdaad aan de VHV om iemand voor te stellen... maar dat hoeft daarom niet de VHV-voorzitter te zijn.”

Marcel Coppens

En toch is handbal geen topsport

Het Vlaamse handbal kreeg het afgelopen jaar harde klappen. Het begon met de door de overheid opgedrongen afbouw van de topsportschool. Later kreeg de Vlaamse handbalvereniging van minister Muylers te horen dat handbal niet langer van het topsportstatuut geniet. De subsidies vallen weg waardoor selectiewerking plots op de helling komt te staan. Zelfs over het voortbestaan van de nationale ploegen bestaat nog twijfel. De handbalsport kon wat goed nieuws gebruiken. En daar heeft Initia Hasselt voor gezorgd.

Bruno Willems

De Hasseltse club zorgde voor een stunt van formaat door zich te kwalificeren voor de kwartfinales van de Europese Challenge Cup. Initia schakelde achtereenvolgens Polva Serviti (Estland), Limburg Lions (Nederland), Pavlou (Cyprus) en Sutjeska (Montenegro) uit. In de 1/8-finales moest niemand minder dan Azoty Pulawy (Polen) eraan geloven. Met dit parcours schrijft de Limburgse club alvast handbalgeschiedenis. In de kwartfinales komt Initia uit tegen het Luxemburgse Esch en met een nieuwe stunt mag dus rekening gehouden worden.

Handbal is dan volgens de minister in België geen topsport, we troosten ons met de gedachte dat Hasselt een topprestatie heeft neergezet. Voor mijnheer Muylers misschien één leuk detail: de Limburgers schakelden de Poolse profclub uit met twaalf Belgen en één

Nederlander. Zeven van die Belgen kregen hun opleiding bij Initia Hasselt en een aantal jongens zaten op de topsportschool. Gebrek aan talent was nochtans één van de redenen om de school op te doeken.

Respect

Voorzitter Jerzy Witaszek van Azoty Pulawy had een plaats in de finale van de challengecup tot doel gesteld. Initia Hasselt stak stokken tussen de wielen. De Poolse profs hebben de Limburgers misschien wel een beetje onderschat. "Ze waren er nochtans niet gerust in", vertelt ons Initia-voorzitter Bruno Willems. "Ze hebben ons een paar keer gevolgd en namen ons wel degelijk au sérieux. Misschien dat ze na het 21-21-gelijkspel in Hasselt iets geruster werden in de zaak en met een thuiswedstrijd in het vooruitzicht de klus wel zouden

klaren. Voor ons was dat gelijkspel een boost. Niet afgaan in Polen was de eerste en misschien voornaamste opdracht maar naarmate die wedstrijd vorderde en we in het spoor van de Polen bleven sloeg die ambitie om in drang naar kwalificatie.”

Doelman Steczniewski van Azoty Pulawy (2.08 m lang -schoenmaat 56) was na de heenwedstrijd niet bepaald onder de indruk van Initia Hasselt. “We speelden niet goed”, aldus de Poolse doelman. “Thuis gaan we komaf maken met die Belgen. Maar ik heb heel veel respect gekregen voor dit Initia Hasselt. Ik ben aangenaam verrast door het enthousiasme en de gedrevenheid van die ploeg. Knap wat ze als pure handbalmateurs op het parket brengen.”

Waanzin

Kapitein Tim Houbrechts was na het eindsignaal in Polen het delirium nabij. “Dit was pure waanzin”, aldus de Hasselaar. “Ik heb met Hasselt al verschillende successen behaald maar dit was mooier dan bijvoorbeeld een nationale titel..”

Het zat Initia Hasselt bij de loting in Wenen best wel mee. De Hasselaars botsen in de kwartfinale op het Luxemburgse Esch. In Limburg begint men al te dromen van een halve finale, sommigen spreken al over een finale in

de Europacup.

“Laat er ons vooral rustig bij blijven” gaat Houbrechts verder. “Stap voor stap. Esch – met onder andere Wouter Sas- is een haalbare kaart maar de Luxemburgers onderschatten is de grootste fout die we nu kunnen maken. En een finale is nog heel ver weg.”

Kostenplaatje

“Per ronde moet je ongeveer 12.500 euro ophoesten”, verklaart ons voorzitter Bruno Willems. “Als je weet dat we aan de vierde ronde beginnen dan moet je geen rekenwonder zijn om te weten hoeveel die campagne ons al gekost heeft. De club heeft diep in de geldbeugel moeten tasten maar gelukkig zijn er een aantal sponsors mee op de kar gesprongen. En ook het stadsbestuur is in dit verhaal een zeer loyale partner. Na onze kwalificatie in Estland zijn zij in onze club een ambassadeur voor Hasselt in Europa gaan zien. Hasselt heeft mee de campagne ondersteund. Op voorwaarde dat er telkens minstens één wedstrijd in Hasselt zou gespeeld worden. Tegen Sutjeska (Montenegro) of Azoty Pulawy is er dus nooit sprake geweest van de verkoop van het thuisvoordeel. En nu gaan we verder. Wat we gepresteerd hebben verdient respect en bewondering maar ik ga ervan uit dat we nog niet aan het einde van de rit zijn.”

Ivo Kwantem

Textile Check

Pulawy – Hasselt 29-29:

Azoty Pulawy: Pawel Kowalik, Michal Balwas, Pawel Cwiklinski, Dmytro Zinchuk 3, Mateusz Kus 5, Sebastian Sokolowski, Dmitrij Afanasjev 2, Michal Szyba 5, Rafal Przybylski 1, Pawel Grzelak, Piotr Maslowski 4, Maciej Steczniewski (d), Artur Barzenkou 2, Przemyslaw Krajewski 7, Rafal Grzybowski, Mateusz Jankowski

Tijdstraffen: Michal Szyba 2x, Pawel Grzelak 2x, Mateusz Jankowski 1x

Initia Hasselt: Jef Lettens (d), Jelle Vonckx (d), Tim Houbrechts, Simon Ooms, Kai Verhoeven 5, Tom Robyns 4, Bram Van der Goten 2, Bart Köhlen 3, Brian Eljoudoudi, Nicolas Havenith 1, Robbert Bogaerts 3, Kristof Van Wesemael, Jeffrey Jacobs 11

Tijdstraffen: Kai Verhoeven 2x, Bart Köhlen 1x

Scheidsrechters: Katsikis – Michailidis

Geplaatst in het hol van de leeuw

VELUX®

EHF
CHAMPIONS
LEAGUE

FINAL 4

VELUX EHF FINAL 4

**THE HIGHLIGHT OF
EUROPEAN CLUB HANDBALL**

1/2 June 2013

LANXESS arena | Cologne

Ticket Hotline
+49 221 280 288
Tickets online at
ehfFINAL4.com

VELUX®

JACK & JONES®

bet-at-home

SHARP

UNIQA

Zillertal.at

Stadt Köln

LANXESS arena

Vive KIELCE, nu ook Europese topclub

Nederlander Bertus Servaas aan de basis van de doorbraak

Kielce is al vele jaren een van de belangrijkste centra van het Poolse handbal. Een club met een lange traditie, die enkele Poolse titels en bekercups in de prijzenkast heeft staan. Maar sinds enkele jaren is Vive Targi Kielce ook een Europese topper, waar spelers uit Scandinavië en de Balkan vlot naartoe komen. En de club heeft ook een band met de Benelux: in het verre verleden kwamen onder anderen Arthur Lipka en Wieslaw ('Robert') Goliat uit Kielce naar Hasselt en Merksem. In een recenter verleden speelden de Nederlanders Bartek Könitz en Mark Bult voor Kielce. De spijfiguur in heel het verhaal is echter ook een Nederlander: Bertus Servaas. Handbal X-tra staat zoals steeds paraat om tekst en uitleg te geven.

Bertus Servaas

Bertus Servaas wordt later dit jaar 50. Hij werd geboren in het Nederlandse Zaandam en speelde heel zijn jeugd voetbal. Hij was een begenadigd voetballer en schopte het tot in het eerste team van Ajax Amsterdam.

Servaas: "Maar toen sloeg het noodlot toe: na amper twee wedstrijden liep ik een zware blessure op die een einde maakte aan mijn carrière als actief topsporter. Ik moest dus op zoek naar een andere uitdaging. Samen met mijn zwager (schoonbroer) en mijn schoonvader ben ik een zaak begonnen in de textiel-recyclage. Eerst werkten we samen met Hon-

gaarse partners, maar die hebben ons gerold. Daarna zijn we naar Polen getrokken om ter plekke de zaak te runnen, met Nederlandse partners. Mijn schoonbroer is omgekomen bij een verkeersongeval in Polen, en omdat ik intussen gescheiden was heb ik mijn ex-schoonvader uitgekocht. Intussen woon ik al 20 jaar in Polen. Vive, mijn firma, stelt 1.100 mensen te werk, en we verwerken 320 ton textiel per dag. We sorteren wat doorverkocht kan worden -we zijn actief in 50 landen-, de rest verwerken we bij voorbeeld tot poetsdoeken."

Hoe kwam je in contact met handbal?

Servaa: “In Kielce is het onvermijdelijk dat je vroeg of laat in contact komt met handbal (*lacht*). Ik ben in 1998 begonnen als kleine sponsor bij het toenmalige Kolporter Kielce. Toen Kolporter afhaakte als hoofdsponsor ben ik in 2002 hoofdsponsor en voorzitter geworden. Het is een bewogen jaar geweest, want mijn productiehal is dat jaar uitgebrand, en we werden onverwachts ook nog eens kampioen. Petrochemia Plock was huizenhoog favoriet, en wij hadden misschien een ploeg voor de vierde plaats. Dat was schitterend. Ook de eerste keer dat we ons voor de *Champions League* plaatsten was een fantastisch moment. Maar ik ben ervan overtuigd dat het beste nog moet komen.”

Na het verloren duel om de titel tegen rivaal Plock in 2008, besliste Servaa enkel verder te doen als het op een hoger niveau kon. Hij tastte zelf nog dieper in de buidel, zette een *Business Club* op, en trok enkele grote namen aan, vooral trainer Bogdan Wenta. Deze reus uit de handbalgeschiedenis (185 interlands als speler voor Polen en 46 voor Duitsland) was het visitekaartje van de club dat veel spelers overhaalde om naar Kielce te komen. En met succes: Wenta won op 4 seizoenen 4 keer de Poolse beker en drie keer de titel, telkens tegen aartsrivaal Orlen Plock. Het rijtje sterren dat afzakte naar Kielce om er te spelen staat bol van grote namen: Mirza Dzomba, Ivan Cupic, Slawomir Szmal, Mariusz Jurasik, Thorir Olafsson, Karol Bielecki, Venio Losert... Ze verlieten de Bundesliga en de Spaanse competitie om in Polen te komen handballen.

Wat heeft U ertoe gebracht om U te engageren in het handbal, en bij voorbeeld niet in het voetbal in Kielce?

Servaa: “Met een budget waar ik in het voetbal bijna niets mee kan doen, zijn we Europese top in het handbal. Het structurele traject dat we met de club afgelegd hebben is zeer interessant, en ik denk dat ik daartoe mijn steentje bijgedragen heb. We hebben de handbalclub uitgebouwd op verschillende vlakken. Commercieel is het een zeer interessante ontmoetingsplaats geworden. Dat was van begin af aan een prioriteit. De sponsors moeten meer van ons krijgen dan een factuur. Maar we hebben ook hard gewerkt aan ons lokaal draagvlak, en het sportief succes is niet uitgebleven.

Nu hebben we ons geplaatst voor de 1/8 finale van de *Champions League*, zonder puntenverlies in de groepsfase. Iedereen droomt al van de *Final Four* in Keulen. Maar ik niet. We hebben nu Pick Szeged uit Hongarije geloot. Een haalbare kaart. Hun basiszeven is goed, maar hun bank is zwakker dan de onze. Toch moet alles gespeeld worden, want vorig jaar dachten we hetzelfde en gingen we eruit tegen Cimos Koper. Als we deze ronde overleven hoop ik op THW Kiel. Een prachtige affiche voor de supporters, geen schande als we eruit liggen, en we houden nog wat groeimarge voor de toekomst. Als het te snel gaat is het ook niet goed.”

Gramy Razem

Kielce is een stad van 200.000 inwoners, ongeveer vergelijkbaar met Gent dus. De handbalhal biedt plaats aan 4.000 supporters, en de club heeft 3.000 abonnees, 25.000 facebookfans en een budget van 3,5 miljoen Euro.

Marketingmanager Daniel Weselowski: “We hebben een inkomstenstructuur die verdeeld zit over een aantal posten. Ten eerste zijn er onze grote sponsors. Vive is het bedrijf van onze voorzitter, en Riham is een zakenpartner van hem. Targi is een grote Expohal in Kielce, waar constant grote beurzen doorgaan. Daarnaast hebben we een businessclub, Club 100, maar die heeft intussen zo'n 150 leden. Allemaal KMO's uit de regio. Ze betalen een maandelijkse bijdrage tussen 150 en 500 euro. We werken maandelijks, met een doorlopende opdracht, omdat dit onze cashinkomsten spreidt. Met onze ticketverkoop halen we ook een redelijk budget op, ook al zijn onze prijzen democratisch, want we hebben toch 3.000 abonnees. We krijgen ook wat steun van de overheid. Met de stad hebben we

14

geen gigantisch goede verhouding. Die geeft nog steeds tien keer meer aan de lokale voetbalploeg Korona, die aan de staart van eerste klasse bengelt en soms voor 1.500 toeschouwers speelt. Maar de provincie, Swietokrzyskie, die steunt ons project *Gramy Razem* (samen spelen). Onze topspelers treden op als ambassadeurs voor onze regio, in Polen maar ook daarbuiten. Ze investeren 1,5 miljoen Euro in de club, gespreid over drie jaar. Het geld komt van ontwikkelingsfondsen van de EU. Wij geven de regio een aangezicht in Europa door onze sportieve prestaties. Maar we gaan ook naar scholen met onze sterren, en zetten kinderen aan tot sporten. Je kan je niet voorstellen hoe gelukkig ze zijn in een afgelegen stadje als daar plots een Sławomir Sżmal op school komt. Hij is één van de uithangborden van de Poolse nationale ploeg, en iedereen kijkt als er een belangrijke wedstrijd op tv is. Op die manier hebben we ook onze populariteit verdiend. Toen we zeven jaar geleden de overstap maakten van onze hal voor 1.500 toeschouwers naar deze hal voor 4.000 toeschouwers, hadden we er niet zo'n goed oog in. Hoe zouden we die vol krijgen? In het begin hebben we heel hard gewerkt om mensen uit te nodigen, onze voorzitter betaalde zelfs bus-

sen om mensen uit omliggende dorpen naar de wedstrijden te brengen. Maar het heeft geloond, want die mensen zijn nu supporter geworden, sommigen abonnee of lid van de Club100. We hebben dus een groot draagvlak in de regio. En niet vergeten dat we hier ook een dameshandbalclub op het hoogste niveau hebben, KSS, een voetbalploeg en een volleybalclub.”

En hoe zit het met de media aandacht?

Daniel Weselowski: “Die is heel goed. De Poolse liga heeft een tv-contract met Polsat, en Polsat heeft ook de rechten voor de *Champions League*. Ze maken heel goede reportages, met negen camera's. De laatste jaren zijn we wel wat te sterk voor de Poolse competitie. We merken dat Polsat bijna geen uitzendingen meer wil capteren vanuit onze hal, buiten de topper tegen Plock en de eindfase van de play-offs. Het is niet goed voor de tv-kijker als het na een kwartier 10-2 staat... Als ze Kielce brengen, doen ze dat als we op verplaatsing spelen. Dan kunnen ploegen als Mielec of Pulawy wat meer weerwerk bieden. Maar gelukkig hebben we de groepsfase van de *Champions League*, al komen onze sponsors dan minder aan bod.”

Nederlandse ambitie

Terug naar Bertus Servaas. De ondernemer, die naast zijn inzet voor de handbalclub ook een lokaal liefdadigheidsproject voor kansarme kinderen heeft opgericht, blaakt van ambitie:

Servaas: 'Ik ben een grote stap aan het voorbereiden. We werken aan een systeem om heel Polen achter Vive Targi Kielce te krijgen en hen ons ook een beetje te laten steunen. Daarover zal ik je over een half jaar meer kunnen vertellen, nu is het nog wat voorbarig. De Poolse competitie wordt veel te klein voor ons. Petje af voor Initia Hasselt dat Pulawy uitschakelde in de Europabeker (*Servaas leverde overigens een scouting-DVD aan collega Willems, red.*), maar misschien zegt het toch ook iets over de kloof tussen Kielce en Plock enerzijds en de rest van de Poolse teams. Er moet iets gebeuren. Ofwel komen de Poolse clubs zeer ambitieus uit hun pijp, maar ik denk niet dat dit voor onmiddellijk is. Misschien na het EK 2016 in Polen? Daarnaast kijk ik al enkele jaren begerig naar de SEHA liga. Dat is iets zoals jullie Benelux-liga, maar dan met de teams uit de Balkan. De Poolse bond is daar natuurlijk niet zo voor. Ik zou een reserveploeg de Poolse competitie kunnen laten spelen. Die haalt ongetwijfeld ook de play-offs. Een derde optie is de Champi-

ons League te hervormen. We proberen via het Forum Club Handball (*de vereniging van Europese topclubs, red.*) enkele pistes daarover op de tafel van de EHF te leggen.'

Hoeveel investeert U momenteel in de club per jaar?

Servaas: 'Haha, de vraag van 1 miljoen! Mijn financieel engagement ligt niet vast in cijfers en varieert wat. Ik sponsor uiteraard wel een vast aandeel, maar ik geef ook de rugdekking dat ik op het einde van de rit eventuele exploitatietekorten dichtfiets. En ik kan de extra's doen die eventueel nodig zijn voor de uitbouw van de club. Een extra speler of zo. En de administratieve kantoren van de club zijn bij mij op het bedrijf. Ik sta garant voor ongeveer 20 tot 25 procent van het budget, dus ergens rond de 750.000 . Het doel is om het budget in de komende jaren op te trekken tot 10 miljoen Euro. Dat is ongeveer vergelijkbaar met Barcelona, Kiel en PSG. En als ons businessmodel aanslaat, zal het nog groter worden. De toekomst oogt goed, maar eerst moeten we dit weekend Orlen Plock opzij zetten. Dan halen we de eerste plaats na de reguliere competitie, en hebben we thuisvoordeel in de play-off finale van onze *best of five*.'

Succes!

David Van Dorpe

De IJslandse hoekspeler van Kielce Thorrir Olafsson scoort tegen Chambéry.

España, campeon del mundo!

Spanje veroverde op zijn eigen WK, de 2e wereldtitel uit zijn geschiedenis. Voor eigen volk speelde Spanje geen super toernooi maar wist het op de juiste momenten te pieken, gesteund door een enthousiast publiek. Dit kampioenschap zal niet de annalen ingaan als het beste WK ooit. Daarvoor ontbraken te veel toppers of bleven ze onder hun normale niveau. Andere conclusies waren onder meer dat de doorbraak van de niet Europese landen uitblijft, en dat ploegen die zichzelf overstegen het de volgende wedstrijd cash betaalden.

Voor titelverdediger Frankrijk en zijn 'Experts' werd het dan weer het toernooi te veel. Jarenlang domineerden Omeyer en co met verve de internationale handbal scene maar hun oudere kern kon zijn stempel nu niet drukken. Reeds in de voorronde kenden ze veel problemen met kleinere landen zoals **Tunesië** (30-27) en **Brazilië** (27-22) alvorens een 1e maal te struikelen tegen een verrassend sterk Duitsland. In de 1/8 finale werd een verzwakt IJsland nog nipt afgehouden (30-28) maar in de kwartfinale gingen ze met de billen bloot tegen een sterk Kroatië (30-23). Deze nederlaag betekende ineens het internationale afscheid (in mineur) van Karaboué, Dinart en Fernandez. Het wordt voor de Haantjes nu bouwen aan een nieuwe ploeg rond Accambray & Baratchet.

16

Ook andere (sub)toplanden zoals Servië, Polen, IJsland en Hongarije stelden om diverse redenen teleur: toppers niet in vorm (Servië, Hongarije), verouderde kern (Polen) of te veel toppers afwezig (IJsland)

Langs de andere kant waren er wel een aantal positieve uitschieters:

Tunesië domineerde 55' tegen Frankrijk, versloeg Duitsland en Montenegro maar wist daarna het uitvallen van sterspeler Bannour niet op te vangen. Hierdoor werd de 1/8 finale de eindhalte. Het was (te) lang geleden dat een niet-Europees land de toppers het vuur aan de schenen wist te leggen.

De Duitse bondscoach zag voor het WK de ene topper na de andere afhaken en reisde af naar Spanje met een onervaren kern met als enige doel ervaring opdoen. Na een aarzelen-de start groeide de **Mannschaft** in het toernooi en strandde uiteindelijk pas in de kwartfinale na een nipte nederlaag tegen een uitgekookt Spanje (28-24)

Ook **Slovenië** kwam met een verjongde kern naar het WK maar wist zijn aankomend jong talent (Dolenec, Gaber, Marguc, Mackovsek,

Miha Zvizej en Skube) te omringen door ervaren spelers als Kavticnik, Gajic, Zorman, Luka Zvizej en de keepers Skoff en Prost. Deze cocktail werkte perfect. De voorronde werd foutloos afgewerkt met o.a. overwinningen tegen Polen (25-24) en Servië (33-31). Na verdere overwinningen tegen Egypte en Rusland stond Slovenië zelfs in de halve finale. Zonder Gajic en met Kavticnik op halve kracht waren ze echter niet opgewassen tegen thuisland Spanje (26-22) maar de toekomst lijkt verzekerd.

Keepers doorslaggevend

In de halve finale stonden uiteindelijk de 4 sterkste landen van het WK. Naast Spanje en Slovenië waren dit Kroatië en Denemarken. De laatste 2 hadden tot dan het meeste indruk gemaakt maar botsten vroeg of laat op een sterkere tegenstander van de dag...

Bij de Kroaten toverden Duvnjak, Kopljar en Cupic dat het een lieve lust was terwijl ze in doel konden rekenen op een geweldige Alilovic. Zo werden o.a. Hongarije (30-21) en Frankrijk (30-23) vlot opzij gezet. Het is ook het enige land dat Spanje wist te verslaan (27-25 in de voorronde). In de halve finale botsten ze echter op een ontzettend Denemarken. Het Danish Dynamite had net als de Kroaten in de voorronde een foutloos parcours afgelegd en daarin gemiddeld per wedstrijd maar liefst 37 maal gescoord. In tegenstelling tot eerdere

Alberto Entrerrios beste linker opbouwer van het WK.

tornooien was Mikkell Hansen nu eerder de aangever als de afwerker (slechts 22 goals op 9 wedstrijden). Een rol die vlot werd overgenomen door de hoeken Eggert (55, topschutter van het WK) en Lindberg (36). In deze finale avant-la-lettre maakte de Deense verdediging het verschil. Ze stond als een huis en in doel won Landin (19 saves of 40%) het duel van Alilovic (11 saves). De Europees kampioen maakte indruk en won verdiend met 30-24.

Spaanse walk-over in de finale

In de finale bleef er van die dominantie nog weinig over. De thuisploeg, voortgestuwd door 16.500 enthousiaste supporters, greep van bij minuut 1 de Denen bij de keel. In tegenstelling tot de vorige wedstrijden (waar vooral Entrerrios en Tomas voor de goals zorgden) kwam het Spaanse gevaar van overal. Maar liefst 11 Spanjaarden wisten te scoren. En in doel leek Sterbik van een andere planeet te komen. In zijn gekende nonchalante stijl maakte hij de ene open kans na de andere onschadelijk en bracht de anders zo coole Denen de wanhoop nabij. Van een echte wedstrijd was al snel geen sprake meer. Van 8-7 na 16' ging het via 18-10 bij de rust naar een pijnlijke

35-19 eindstand. Nooit eerder was het verschil in een finale zo groot. MVP van de finale werd niet geheel onverwacht Sterbik.

Toch haalde hij niet het all star team van het WK. Die eer was weggelegd voor Niklas Landin. Vermoedelijk omdat dit team voor de finale wordt bekend gemaakt. Verder bestond dit team nog uit Dibirov (LH RUS), Entrerrios (LB ESP), Duvnjak (MB CRO), Nagy (RB HUN), Lindberg (RH DEN) en Aguinagalde (pivot ESP). MVP van het WK werd een beetje onverwacht Mikkell Hansen, zonder het all star team te halen...

Eindstand WK 2013:

1. Spanje
2. Denemarken
3. Croatië
4. Slovenië
5. Duitsland
6. Frankrijk
7. Rusland
8. Hongarije
9. Polen
10. Servië

'Harde werk van jong en geëngageerd bestuur werpt vruchten af'

Verbazend dicht bij het centrum van Antwerpen liggen de poldergemeenten Berendrecht en Zandvliet er rustig bij op een barkoude winterdag. Hoewel. Die dag blijkt dat het carnaval nog stevig gevierd wordt in de streek, waar ook het ganzenrijden nog niet onder de vernietigende blikken van Gaia gesneuveld is. Feestelijkheden in de streek zijn zaken waar ook de lokale handbalclub en sommige spelers graag aan meedoen. Vraag het maar aan Tom Van Dijck, secretaris en één van de stuwende krachten achter HC 't Noorden.

Annemie Hendrickx, Claudia Somers, Jannick van den Bergh, Rani van Daelen, Line Willems, Shana Peeters, Yamina el Yaouti, Jitte Willems en Femke Paenen.

18

"Wij doen inderdaad mee met een aantal activiteiten hier in de streek. Gewoon omdat onze spelers voor een groot deel ook inwoners zijn van Berendrecht en Zandvliet. Dat zorgt echter ook voor een wisselwerking, want doordat ze ons hier stilaan kennen in de buurt, kunnen we sommige jongeren overtuigen om het eens te proberen in de handbalsport. Het feit dat we sinds kort een nieuwe sporthal kregen voor Bezali (Berendrecht-Zandvliet-Lillo) verruimt ook de mogelijkheden van onze club. Maar om alles toch financieel rond te krijgen, organiseren we einde juni een muziekfestival, dat stilaan is uitgegroeid tot een topevenement in de poldergemeenten. Uiteraard zijn ook mensen van buiten de streek uitgenodigd om eens een kijkje te komen nemen op 28 en 29 juni," nodigt Tom Van Dijck meteen iedereen uit.

Secretaris

Tom zelf handbalt sinds hij zes jaar was en onder leiding van de trainers Willy Eestermans en Michel Declercq leerde hij de knepen van het vak. Hij behoorde tot een talentrijke generatie met o.a. Kevin Eestermans, Dirk Claessens en Kevin Jacobs. "Ik denk dat wij voor één van de laatste titels voor KV Zandvliet zorgden." Met o.a. Jos Riské en Sander Gebruers maakte Tom deel uit van de Antwerpse jeugdselectie en met de Belgische junioriesploeg o.l.v. Alex Jacobs nam hij deel aan internationale confrontaties. Samen met de Lambertusploeg uit Ekeren speelde hij in de EKLA-Cup, met Erik Dua ging het richting Zweden en ploegen als Modena, Isola en Terramo werden geen onbekenden meer.

"In 2000 belandde ik dan ook bij de junioriesploeg van Sasja, de club waar ik een vijftal jaren actief bleef. Tijdens mijn studies aan de univ/hogeschool in Gent, ging ik tijdens de weekdagen trainen bij Don Bosco Gent, maar ik bleef voor Sasja spelen. Toen ik echter mijn diploma van podoloog - wij noemen dat

'ingenieur van de voeten' – haalde, werd de combinatie met het handbal op een hoog niveau moeilijker. Omdat er minder trainingen waren en omdat ik er toch ook nog een aantal goede handbalspelers terugvond, kwam ik – na één tussenseizoen bij Uilenspiegel – bij 't Noorden terecht, waar ik nog een aantal toffe jaren meemaakte. Twee jaar geleden ben ik echter gestopt nadat ik tegen Neerpelt mijn vinger brak. Sindsdien ben ik secretaris bij deze club," vertelt Tom Van Dijck zijn sportief levensverhaal.

Dat verhaal is echter nog lang niet ten einde. "Wij zitten nu met een jong, dynamisch bestuur van hoofdzakelijk dertigers, die met veel engagement de club besturen. Tim en Glenn Declercq zijn respectievelijk voorzitter en ondervoorzitter, Maarten van Linden is verantwoordelijk voor de finances, Giel Paenen zorgt voor het extra-sportieve, Femke Paenen is verantwoordelijk voor de vrouwenploeg en bij Peter Staes (ex-Stenant) kan iedereen terecht met vragen of klachten."

Ambities

Meespelen in de hoogste mannenreeksen van het handbal is helemaal de bedoeling niet van 't Noorden. "Maar op een redelijk niveau blijven handballen, is wel een doelstelling. Zo kwam Dirk Claessens (ex-Sasja en ex-nationale ploeg) bij onze ploeg spelen. In de Liga of de Superliga blijven, zou leuk zijn."

Hoe zit het echter met de rekrutering bij 't

Noorden? "Wij hebben een uitstekende samenwerking met HVH Zandvliet, waar zowel jongens als meisjes een heel goede opleiding krijgen. Wij beschikken nu over een vijftiental speelsters tussen 16 en 20 jaar. Sommigen begonnen pas vorig jaar te handballen. We zoeken uit of daar een goed damesploegje kan uit groeien. We zitten dit seizoen al met een ploeg in de provinciale reeks. We bengelen wel achteraan, maar de sfeer zit goed."

Kosovo

Tom zelf beoefent één van de jongste beroepen in de para-medische sector, nl. podoloog. In de volksmond stilaan ook meer bekend als de 'voetenspecialist'. Sinds vijf jaar is Tom Van Dijck zaakvoerder van Hallux (het Latijn voor 'grote teen') België en hij werkt ook nauw samen met Hallux Nederland en arts/onderzoeker Margreet van Putten, iemand met een passie voor het basket.

"Mijn filosofie is altijd geweest dat je met werken natuurlijk geld moet verdienen, maar dat je die doelstelling ook moet kunnen verruimen om mensen te helpen. Maatschappelijk verantwoord ondernemen, zeg maar. Het is in die optiek en door de eerdere contacten van Margreet van Putten dat ik in contact kwam met mensen uit het door de oorlog geteisterde Kosovo, meer bepaald in het stadje Gjakova. Het land ligt niet zo ontzettend ver van België, maar de economische omstandigheden zijn er echt erbarmelijk na de Servische oorlog. Heel

Tom Van Dijck

veel werkloosheid, armoedige omstandigheden en dus weinig geld voor soms noodzakelijke doktersbehandelingen, maar ook heel wat mensen die aan diabetes leiden. Door de oorlog niet alleen veel diabetische voetwonden, maar ook door het gebruik van veel suiker b.v. in de thee gewoon veel diabetesbehandelingen. Daarom willen we met de Stichting Podiatria Kosovo zorgen voor een betere voetzorg voor mensen met diabetes in Kosovo en in Gjakova in het bijzonder, maar ook voor het laten sporten van kinderen en jong-volwassenen. Sinds dit project in 2010 de goedkeuring en de financiële steun ontving van de World Diabetes Foundation konden we plots ook heel wat meer realiseren. Vier studenten uit Eindhoven en Gent werden ingezet om het project rond diabetische voetzorg succesvol te maken met de opleiding van 30 verpleegkundigen en 5 huisartsen. Deze mensen deelden dan op hun beurt hun kennis met een aantal collega-verpleegkundigen. Wij verwachten dan ook binnenkort de oprichting van twee podotherapeutische centra en 12 artsen en nog eens 24 verpleegkundigen die voldoende weten over de behandeling en de zorg

voor de diabetische voet."

Ook bij de tweede doelstelling – het laten sporten – is Tom Van Dijck actief betrokken.

"Omdat in Gjakova, een stadje van 30.000 inwoners, ruim 75% van de bevolking werkloos is en er in Kosovo geen sociaal vangnet of uitkeringsstelsel bestaat, was dat voor Margreet van Putten een reden om haar passie (hoofdzakelijk basket) te delen met de jongeren van Gjakova. Er ontstond een uitwisseling met meisjes basketteams uit Nederland, met de hulp van de Stichting werd gestart met een voetbalschool en nu ligt de focus op het handbal, een sport die in dit land behoorlijk populair is. Van 18 tot 25 maart komt de handbalploeg van de mannen uit dit stadje naar Nederland en België. Daar wordt al maandenlang naar uitgekeken door de spelers tussen 18 en 25 jaar, want vrijwel niemand kwam ooit in het buitenland. **In dat kader staat op dinsdagavond 19 maart ook een wedstrijd tegen 't Noorden op het programma in de Polder-sporthal.** Ook hierop is iedereen hartelijk welkom," klinkt het enthousiast bij Tom Van Dijck. **Marcel Coppens**

Ons team is steeds op zoek naar clubs voor samenwerking.
Neem vrijblijvend contact met ons op, ons team staat graag
voor u klaar met verdere uitbreiding.

Het Pivotaan

Verdeler van:

KEMPA - HUMMEL - SALMING - ERIMA -

JAKO - CAWILA - SELECT -

CON SPORT - MIZUNO - DIP'N GRIP -

PIXOFF - SOAPON - SPALDING

DE PIVOT

de.pivot@telenet.be

HANDBALSHOP.BE

Honnestraat 23
3700 Tongeren

0473/295 541

David Willems, verspreider van het positieve handbalvirus

Heist op den Berg: pionierswerk in een topsporthal

David Willems is de waard van Taverne Hof van Rauw in Mol. Op de momenten dat hij niet achter de tap staat is hij handbaltrainer. Bij Hades Hamont-Achel zet hij de lijnen uit van de jeugdopleiding. En intussen probeert hij ook in Heist op den Berg handbal op de kaart te zetten. 'Nee, ik ben niet de enige cafébaas die handbaltraining geeft. In Houthalen is er nog ene...'

22

Begonnen als jeugdspeler bij Lommel, toen Lommel failliet ging vertrokken naar Overpelt, met Hechtel in derde nationaal gespeeld en daar trainer van pupillen en welpen geworden. Thans jeugdcoördinator bij Hades Hamont-Achel. Ja, David Willems is een bezige bij... 'Inderdaad, ik heb in Limburg een heel parcours afgelegd. Ook bij Neerpelt ben ik een half jaar jeugdtrainer geweest. En met de regioploeg van Hamont speel ik af en toe nog eens een matchke als ze spelers te kort hebben. Met de vrienden hé, zuiver recreatief. Maar bij Hades ben ik trainer van de jongens en meisjes pupillen. Dat is mijn ding... We hebben momenteel zowat twintig pupillen. Ik ben ook verantwoordelijk voor de technische begeleiding, het jeugdsportfonds, de coördinatie van de technische staf en zo meer.'

Hamont-Achel ligt niet bepaald in het centrum van Limburg. Is het moeilijker om uitgerekend op de grens met Nederland jonge spelers te rekruteren?

'Even moeilijk of makkelijk als elders,' lacht David Willems, 'Met het XL-project proberen we ieder jaar opnieuw via de lagere scholen uit de regio jeugd aan te trekken. Met succes, want in september hebben we telkens toch een tiental nieuwe spelertjes. Voorlopig is dat voldoende om onze club leefbaar te houden. We hebben een vrij groot aantal jeugdleden, zeker als bescheiden club. We hebben in omzeggens elke jeugdreeks een ploeg. Voorlopig enkel geen cadetten, maar dat vacuüm is volgend seizoen opgelost. We proberen constant van op termijn doorstroming van jeugd vast te houden. De meeste jonge spelertjes beoefenen wel al een andere sport, ze tot handbal verleiden is niet altijd eenvoudig. Dat kost soms wat moeite en overredingskracht want ook de ouders moeten overtuigd worden. Maar kom, het lukt en we overleven ...'

Kapers op de kust

David Willems moet even lachen als we peilen naar het eindperspectief van die jeugdwerking. Volgens hem loert er gevaar om de hoek: grotere clubs op zoek naar jonge talenten...

'Het wordt moeilijk om later je betere spelers bij de club te houden,' mijmert David Willems, 'Ik hoop oprecht dat onze regioploeg stand kan houden om bijvoorbeeld onze huidige lichte pupillen over enkele jaren een mooie sportieve toekomst te bieden. De jeugdopleiding moet immers uitmonden in een streefdoel, je moet die jeugd kunnen belonen met een plek in het eerste team. Ook voor de

trainers zelf is dat een motivatie. Helaas zijn er altijd kapers op de kust. Hades Hamont-Achel ligt gevaarlijk strategisch tussen enkele grotere clubs, met Bocholt en Neerpelt als vaandeldragers van ons nationale handbal. Dat ziet die jeugd ook wel hé. Bocholt, of Neerpelt, daar kijken die spelertjes naar op, die clubs zijn top en Hamont is dat momenteel nog niet. Het ligt voor de hand dat we een écht talent moeilijk kunnen vasthouden. Ook al proberen we constant onze jeugd bij het eerste team te betrekken. We kunnen ons moeilijk wapenen tegen dat fenomeen. Vanaf de cadetten heb je ze niet meer in de hand, dan zijn ze zo kwetsbaar om naar elders te vertrekken. Naar grotere clubs, waar ze de hemel op aarde worden beloofd. Ik heb daar intussen wel wat ervaring mee hoor. Het is niet altijd om vrolijk van te worden...'

Hoe is het in het algemeen gesteld met het Limburgs jeugdhandbal?

David Willems: 'Bij de jongens is de toestand behoorlijk, bij de meisjes is er nog veel werk aan de winkel,' verzekert hij ons, 'er zijn nog wat te weinig meisjesploegen voor een volwaardige competitie. Het is symptomatisch voor de meeste clubs, zeker de grotere clubs, dat hun jeugdwerking niet altijd de aandacht krijgt die ze verdient. Vele clubs begrijpen het belang niet van een vruchtbare jeugdwerking. En dat is bijzonder jammer. Maar wat wil je? Als die clubs op termijn talenten nodig hebben gaan ze shoppen bij de burens. Of dat frustrerend is voor de jeugdtrainers? Zou ik geloven. Zoals het ook jammer is dat ze bij Hamont spelers komen wegplukken. Clubs als Bocholt en Neerpelt kunnen die jongens natuurlijk wel wat aanbieden hé. Spelers weten dus wel waarom ze overstappen ... Overigens, ik heb voor onze club een jeugdbeleidsplan opgesteld met bepaalde eindtermen naar de jeugd toe maar eigenlijk nog zonder concrete termijndoelstelling voor het eerste team. Het is koffiedik kijken met onze regioploeg. Nee, aan promotie wordt voorlopig niet gedacht. Daarvoor wordt ook te weinig geïnvesteerd in trainingsarbeid.'

Nieuwe handbalkern

In Heist op den Berg werd eind 2012 een nagelnieuwe sporthal in gebruik genomen. Een topsporthal zeg maar, met alles erop en eraan. Een enorme ruimte die in diverse trai-

ningsvelden kan worden verdeeld, riantebunes, kortom een aanwinst voor de sport in het algemeen. Enkel een grote club ontbreekt. En voorlopig ook een handbalclub. Maar daar wordt aan gewerkt.

David Willems: 'Gerrit Vertommen van de VHV is in Vlaams-Brabant al langer bezig met handbalinitiatie in een poging in deze braakliggende regio handbal te promoten. En hij heeft mij gevraagd daarin te helpen. In Aarschot hebben we al een club op poten gezet. En onlangs zijn we in Heist op den Berg gestart. Dat gebeurt via de scholen. Hulshout, Berlaar, Heist- op den Berg, noem maar op. We gaan daar in de scholen handbalinitiatie geven en geïnteresseerde jongens en meisjes kunnen dan voor meer georganiseerde trainingen hier terecht in de sporthal. Nu, initiatie geven en jeugd rekruteren is één. Maar dan volgt het moeilijkste: ouders winnen als medewerker, trainers vinden, bestuursleden zoeken, kortom een clubstructuur creëren. In Aarschot is dat redelijk goed gelukt, in Heist op den Berg zitten we nog met een embryo. Momenteel hebben we wel al 45 kinderen voor drie trainers. Niet mis als start, we zijn pas een goede maand bezig, maar het moet uiteraard verder groeien. We hopen dat deze gloednieuwe sporthal een gunstige invloed zal hebben op de aanwezigheid en de continuïteit, ook van de trainers. Want ikzelf zit met een eigen zaak, en dat valt niet altijd te combineren. Mijn grootste zorg hier is dus trainers zoeken en vinden. Want je moet die kinderen vasthouden natuurlijk, je moet ze blijven motiveren. En dan volgt de clubstructuur, met de ouders praten, een bestuursploeg vinden. Laat ons zeggen dat we tot einde mei de handbalinitiatie verder uitbouwen en tegen volgend seizoen meer concrete plannen smeden. Zeer zeker, ik doe dus ook een beetje pionierswerk. Mijn motivatie? Goh, ik hou vooral van handbal en zolang ik het kan combineren met mijn zaak blijf ik jeugdtrainer. Ik steek er veel tijd en energie in, maar je krijgt van die meisjes en jongens ook veel terug. Daar doe ik het voor. Maar ik geef toe, soms is de combinatie iets te zwaar. Op termijn zal ik waarschijnlijk een keuze moeten maken ...'

Naar verluidt probeert de VHV einde mei in Heist op den Berg de eindronde pupillen meisjes te organiseren. Een aanrader ...

Cois Van Aelst

Bart Danhieux : ‘Ik hoop handbal een dienst te bewijzen’

De Raad van Bestuur van de Vlaamse Handbalvereniging kreeg vorig jaar een nieuwe, jonge bestuurder: Tom Smeets, met twintig jaar achterstand het jongste lid van de Raad van Bestuur. En kijk, zijn voorbeeld werkt aanstekelijk. Op 22 maart stellen nog twee jonge mensen hun kandidatuur: Gentenaar Bart Danhieux (32) en Anja Van Goethem (35) uit Lebbeke. Het grijze imago van de Raad van Bestuur smelt als sneeuw voor de zon, en dat is maar goed ook. Jonge kandidaat bestuurders, wie zijn ze, wat drijft hen en wat willen ze bereiken, vraagt de Paul Jambers in ons zich af?

24

Bart Danhieux sloot in 1992, als 12-jarige aan bij DB Gent. Hij doorliep er alle jeugdreeksen, groeide door naar het eerste team en speelde jaren in tweede nationaal. ‘In 2005 had ik een zware blessure, kruisbanden van mijn knie gescheurd, en dat betekende het begin van het einde,’ legt Bart Danhieux uit, ‘ik heb nog geprobeerd enkele keren te revalideren, maar tevergeefs. Ik had eigenlijk drie keer dezelfde blessure en de laatste keer heb ik me niet meer laten opereren. Toen heb ik besloten het over een andere boeg te gooien en trainer te worden. Tijdens mijn spelerscarrière was ik al jeugdcoördinator bij Gent maar na mijn afscheid heb ik me intensief op de jeugdopleiding gestort. Ik ben toch tien jaar lang jeugdtrainer bij Don Bosco geweest, van welpen tot junioren ...’

Bart Danhieux blikt tevreden terug op dat decennium als jeugdcoördinator. ‘Toen ik begon stond de jeugdwerking op een laag pitje. Hooguit 40 jeugdspelers in totaal. In vijf jaar tijd hebben we dat aantal meer dan verdubbeld, dankzij een enorme inspanning inzake rekrutering. We hebben onze focus prioritair op de kwantitatieve groei van de club gelegd. De tweede fase, de kwalitatieve groei, draait eigenlijk nu op volle toeren. Je merkt dat overigens aan het eerste team, dat in tweede nationaal toch een rol van betekenis speelt. Onze jeugdwerking loopt als een trein, in sommige reeksen hebben we twee ploegen. Het is enkel een kwestie van kwaliteit te blijven leveren qua technische begeleiding. We besteden veel aandacht aan het vinden van competente jeugdtrainers...’

Carrièrewending

Bart Danhieux begint wellicht eerlang aan een nieuwe fase in zijn handbalcarrière. Hij heeft zich kandidaat gemeld voor de RvB van de VHV en deed zulks vanuit een sterke motivatie.

‘Toen ik vernam dat er vacatures waren voor de raad van bestuur ben ik serieus begonnen nadenken of ik mijn steentje zou kunnen bijdragen in het beleid. Ik was actief als speler, ik heb ruim tien jaar de jeugdopleiding helpen uitbouwen en nu wil ik me engageren voor een bestuursfunctie. Want door mijn gezins- en professionele verplichtingen heb ik niet meer de tijd om training te geven. Vergaderen gaat nog wél, en zeker als ik het handbal daarmee vooruit kan helpen. Het feit dat de topsport-subsidies werden afgeschaft heeft eigenlijk de doorslag gegeven. Dat heeft iets in mij wakker geschud, zo van: nu mogen we zeker niet

opgeven. We mogen de handdoek niet gooien, begrijp je?, en dat was voor mij de motivatie om me kandidaat te stellen. Er is sedert ik met handbal begon veel veranderd in positieve zin. Dat moeten we vasthouden en verder uitbouwen. Intussen heb ik me geïnformeerd bij David Van Dorpe over de werking van de RvB. Ik denk dat ik door mijn handbalverleden dat engagement kan invullen. Niet alleen voor mijn provincie of club, maar vooral voor de handbalsport in het algemeen. Want de uiteindelijke bedoeling moet zijn: handbal op een hoger niveau tillen. Niet enkel in Limburg, maar over heel Vlaanderen en zelfs België. Die missie wil ik mee helpen realiseren. Het is een nieuwe uitdaging, maar zeker geen roekeloos avontuur. Ik ben voldoende vertrouwd met ons handbal om mijn weg te vinden. De toekomst zal enkel moeten uitwijzen welke richting we inslaan.'

Leven rond het handbalveld

Anja Van Goethem wordt volgend jaar de voorzitter van Brabo Denderbelle, één van de oudste clubs van het land. Ze studeerde criminologie aan de Gentse universiteit en na zeven jaar gewerkt te hebben op het hoofdbestuur van het gevangeniswezen, stapte ze over naar de Federale overheidsdienst werkgelegenheid, arbeid en sociaal overleg. Daar staat ze in voor de buitengerechtigde afhandeling van inbreuken op het sociaal strafrecht. En handbal?

Anja Van Goethem: 'Ik ben zo ongeveer opgegroeid naast en op het handbalveld van Brabo Denderbelle waar mijn papa en nonkel

toen actieve spelers waren. Rond mijn 12de ben ik zelf actief begonnen handballen bij Squadra Femina te Lebbeke. Nadien volgde mijn overgang naar de fusieclub Superano (een fusie tussen de damesclubs van Lebbeke, Dendermonde en Buggenhout). Toen deze fusieploeg na enkele jaren ophield te bestaan, ben ik in Aalst beland waar ik 10 mooie jaren beleefd heb. Na een korte omzwerving via Dendermonde, ben ik uiteindelijk terug beland bij Brabo Denderbelle waar ik als speelster mee aan de basis lag van de oprichting van een damesploeg en zo was mijn cirkel rond. Ik ben als het ware 'thuis gekomen' op de plaats waar mijn liefde voor het handbal begon. Mede door enkele knieblessures, heb ik beslist geleidelijk aan het actieve handbal achter mij te laten. Sinds dit seizoen ben ik (na het behalen van mijn initiatordiploma) actief als trainster en sinds een tweetal jaren als bestuurslid.

Waarom stel je je kandidaat voor de Raad van Bestuur?

Van Goethem: 'Van jongsaf ligt het handbal mij heel nauw aan het hart en ik wens vanuit mijn ervaring binnen het clubgebeuren een positieve en actieve bijdrage te leveren aan het handbal in het algemeen. Omdat ik nog geen concrete ervaring hebben binnen de raad van bestuur van de VHV is het moeilijk op voorhand al aan te kondigen waar ik mijn focus wil op leggen, maar het spreekt voor zich dat het dameshandbal één van de materies is die mijn bijzondere aandacht wegdraagt. Daarnaast ben ik - niettegenstaande ik geen jurist ben - vanuit mijn professionele achtergrond wel vertrouwd met een aantal juridische basisaspecten en regels én kan ik op dit vlak waarschijnlijk een meerwaarde bieden. Verder stel ik vast dat er momenteel geen enkele vrouw in de raad van bestuur zit (en dit is ook vaak zo op het niveau van de clubs). Ik vind persoonlijk dat daar verandering in mag komen en wil bijdragen tot een (meer) representatieve vertegenwoordiging.

Als persoon zelf, hoop ik, als ik verkozen word, een bredere blik te ontwikkelen en ervaring op te doen, te leren van mensen uit andere clubs en de VHV. Actueel ervaar ik sterk dat iedereen op zijn eigen eiland werkt en het dikwijls heel moeilijk is om bruggen te bouwen tussen die verschillende eilanden. Ook daarin mag verandering komen.' **Succes!**

Cois Van Aelst en David Van Dorpe

Filip Motte, 25 jaar mee aan het roer

Over hoogtepunten en groeipijnen van HBC Izegem

Filip Motte (51) heeft er intussen een half leven opzitten als bestuurder van de Izegemse Handbalclub. De rijzige arts begon als speler, werd in 1987 penningmeester van de club, en tien jaar later werd hij voorzitter. Handbal X-tra trof Filip Motte (uiteraard!) in de Izegemse sporthal, en niet in het Izegemse stadhuis, waar hij tegenwoordig ook de 30 miljoen Euro van de stadskas van de borstelmakers beheert. De N-VA heeft in 2012 het roer overgenomen in Izegem, en Filip Motte werd schepen van financiën.

Filip Motte met zijn Izegemse welpen

Hoe ben je met handbal in contact gekomen?

Filip Motte: “Dat moet rond 1978 geweest zijn. Ik liep toen school op het college in Izegem, en we gingen een handbaltornooi spelen tegen de sportschool uit Meulebeke en nog een ploeg. Ik had nog nooit gehandbald, maar speelde wel soms basket en volley. Onze leerkracht, Ronny Dewaele, ronselde een ploegje en ik deed mee. Zo ben ik, samen met enkele andere jongens, bij handbalclub Izegem te-

recht gekomen. We waren toen minstens vijf jaar jonger dan de spelers die er al waren. Geert Denijs deed toen zowat alles binnen de club. De kern was smal, en de meeste spelers deden nog een andere sport: er waren krachtballers en basketters. Geert had leren handballen op de kadettenschool in Lier. We speelden toen reeds in de sporthal waar we nu nog steeds spelen, maar die is in het jaar 2000 wel grondig vernieuwd. Ik was linkeropbouw, of spelverdeler, en we speelden toen

in de provinciale afdeling, tegen De Panne, Tielt en Middelkerke. Kortrijk en Wevelgem speelden toen al een reeks hoger. In 1986 werd ik dan penningmeester van de club, maar dat was toen geen al te zware taak. We hadden ook nog geen jeugdwerking. Die is er pas later gekomen, onder impuls van de mama van Kristof Krohn en Hans Beheydt.”

Allemaal Filippen in de Ardennen

“Ondertussen studeerde ik geneeskunde, 7 jaar, en daarna nog 5 jaar specialisatie tot fysiotherapeut. Ik begeleid patiënten om een operatie te vermijden, met infiltraties en andere behandelingen. Ik opereer zelf niet. Als een operatie onvermijdelijk geworden is gaan ze bij een chirurg, en daarna komen ze weer bij mij voor de revalidatie. In 1991, toen ik afgestudeerd was, ben ik gestopt als actief speler. Ik ben wel nog scheidsrechter geweest. Het ging sportief goed met onze club, onze eerste jeugdlichtingen hadden talent, zoals Christophe Krohn en Filip Kerkhof. Maar er waren ook enkele ervaren spelers die naar Izegem kwamen, zoals Bruno Vandekerkhove, Johan Nottebaert en Piotr Proszynski. In 1996, tijdens een legendarisch weekend onder vrienden in de Ardennen, hebben we dan besloten onze schouders te zetten onder de verdere uitbouw van de club. Marc Verbeke, Filip Windels, Filip Soetaert: we besloten er iets van te maken, en ik nam de voorzittersstoel over van Geert Denijs.”

Hoge pieken en diepe dalen

“We hadden veel geleerd van onze eerste trainers, zoals Geert Bossuyt en Marc Multaet, maar we vonden dat het tijd was voor een grote stap, en we trokken Andrzej Sokolowski aan. We werden kampioen in eerste landelijke en kwamen in tweede nationale terecht. Robin Mathijs kwam toen ook bij ons spelen. Onze eerste promotie naar de hoogste afdeling is mijn beste herinnering aan het handbal. We stonden een puntje voor op Eupen, dat op de laatste speeldag een makkelijke klus had. Wij moesten dus absoluut winnen, in Turnhout, dat op de derde plaats stond. We zijn toen met drie bussen supporters naar daar gegaan, en

we hebben moeten vechten tot het laatste moment. Maar na de overwinning is het daar een feest geworden dat me altijd zal bijblijven. Het hele weekend hebben we doorgevierd! De promotie eindigde echter na één jaar in mineur. Op de beslissende wedstrijd, thuis tegen Sasja, stonden we enkele minuten voor tijd nog 4 doelpunten voor. We kregen enkele tijdstraffen, door onze eigen fout, maar ook de scheidsrechters verloren de pedalen, en plots hadden we nog maar twee veldspelers en vlogen de doelpunten ons rond de oren, we verloren de wedstrijd in groot tumult en moesten zakken. Dat was, als ik terugkijk, de zwartste bladzijde uit de clubgeschiedenis. We hebben toen een aantal belangrijke boten gemist op het vlak van sponsoring. Het volgende jaar verloren we de play-off finale, maar het jaar daarop was het weer prijs. Toen hebben Jos Riské en Xavier Rits voor Izegem gespeeld. We zijn echter opnieuw gezakt, en toen hebben we beseft dat we niet klaar waren voor het hoogste niveau. Dan is de veer misschien ook wat gebroken.”

Izegem heeft jarenlang gebouwd aan een imposante jeugdwerking. Jullie leveren bij wijze van spreken ieder jaar een juniorenploeg af, en toch was de doorstroming zeer beperkt. Het heeft bij voorbeeld lang geduurd voor jullie een derde ploeg op poten gezet hebben. Waar zijn al die spelers naartoe?

Filip Motte: “Over die vraag hebben wij al veel ons hoofd gebroken... Eén van de factoren is dat wij het moeilijk hebben om onze spelers voldoende op training te hebben. Ze gaan studeren in Leuven en in Gent als ze achttien zijn, en komen geen drie keer trainen. Daardoor vallen ze soms naast de ploeg en haken ze af. De mentaliteit is ook anders geworden in vergelijking met 20 jaar geleden. Ze hebben een GSM, willen zich een auto permitteren, en om dat te financieren nemen ze weekendwerk aan in de horeca. Misschien hebben we ook enkele fouten gemaakt op het vlak van keuze van trainers, en zijn we soms te krenterig geweest naar de spelers toe. Wie weet? We zijn in enkele jaren tijd naar de Ligareeks gezakt, en daar zijn we als bestuur ook verantwoordelijk voor. We hebben ons te veel geprofileerd als vereniging, om te groeien. Alles kon en mocht, we hebben te weinig de sportieve discipline centraal gesteld. Gaan skiën? Geen probleem. Naar de KSA in plaats van naar de match als

het op zondag is? OK. Maar uiteindelijk zit je vast in slechte gewoontes. Je kan niet aan topsport proberen te doen en tegelijk bij de jeugdbeweging actief zijn en in het studentenleven en drie keer op reis gaan..."

Oostende en Roeselare

Motte: 'Ik denk ook wel dat we als sport collectief de boot wat gemist hebben. Toen we voor het eerst naar het hoogste niveau stegen heb ik mijn voelsprietten wat uitgestoken. Ik ben gaan kijken naar de volleyballers van Knack Roeselare en Basket Oostende. Die boksen toch in een andere categorie. De (kapitaal)krachtige ondersteuning door figuren als Johan Vandelanotte of Rik De Nolf hebben we voor het handbal niet kunnen vinden, en zij hebben hun product beter verkocht. Wij hebben geen vervolg op de topsportschool kunnen bieden in clubverband. Een (semi)profcontractje aanbieden aan die jongens is ons niet gelukt, en nu we het begrepen hebben zijn de tijden economisch zwaar. Als ik internationaal handbal kijk zie ik ook dat we veel te weinig ingezet hebben op gestalte. De selectie aan de topsportschool gebeurde op basis van technische capaciteiten, maar uiteindelijk is gestalte toch belangrijk. Kijk maar naar de wedstrijden van de nationale ploeg hier in West-Vlaanderen tegen Letland of eerder tegen Zweden. Dat valt direct op. De enkele keren dat ik naar Vilvorde ben geweest om een speler bij te staan op de sportcommissie viel mij ook dadelijk op dat je bij de volleybalschool amper iemand tegenkomt van minder dan 1.95m...'

Louis

Je zoon Louis speelt ondertussen bij DB Gent. Een steekje laten vallen in de opvoeding? Motte: 'Ik denk het niet. Voor mij was dat veel lastiger dan voor hem. Als je het bekijkt vanuit zijn oogpunt is de keuze meer dan logisch. Izegem zakte naar de Ligareeks. Kortrijk en Desselgem hebben geïnformeerd. Ik wist dat ik die boot wel af zou kunnen houden: een jaartje doorbijten in Liga, en we zijn er weer. Maar Gent speelt twee reeksen hoger. Hij studeert in Gent, ze hebben een jonge ploeg, een goede trainer, ambitie en ze hadden versterking nodig op de linker opbouw positie. En Gent is bijna altijd voltallig op training, dat is in Izegem nogal eens een probleem. Ik heb me er dan ook niet tegen verzet, en hij is er gelukkig en speelt zowat 50 minuten per wedstrijd.'

NVA

Intussen ben je ook aan een nieuwe carrière begonnen in de gemeentepolitiek. Krijg je het nog allemaal uitgelegd aan je vrouw?

Motte: 'Momenteel is het inderdaad lastig. Ik ben schepen van financiën geworden in Izegem, en dat legt wel wat extra druk. In de eerste plaats ben ik op zoek naar bijkomende hulp in het ziekenhuis, want daar draai ik momenteel meer dan een fulltime. Mijn schepenambt neemt me tegenwoordig ook zo'n 20 uur per week. Izegem heeft toch een begroting van 30 miljoen Euro, dat is meer dan een miljard oude Belgische franken... Ik ken Geert Bourgeois al meer dan 30 jaar. Mijn echtgenote paste toen soms op zijn jonge kinderen. We zijn altijd vrienden geweest, maar pas zes jaar geleden heeft hij me kunnen overhalen op de lijst te staan. Ik werd verkozen in de gemeenteraad voor N-VA, en heb me dus een legislatuur vanuit de oppositie kunnen inwerken in de beleidsdomeinen financiën en sport. Maar nu hebben we ons zetelaantal verdubbeld (Filip Motte haalde meer dan 1000 voorkeurstemmen), en leveren wij met Bart Maertens de burgemeester. Maar besturen vraagt toch meer inspanning dan oppositie voeren hoor.'

In 1987 werd je penningmeester van de handbalclub, in 1996 voorzitter. Als we die lijn doortrekken wordt je in 2021 burgemeester?

Motte: 'Dat denk ik niet. Bart Maertens is pas 31 en we hebben veel talent in de partij. Ik zal beginnen met de uitdagingen aan te gaan voor de gemeentekas. We moeten structureel minimaal een half miljoen Euro per jaar besparen, dat zal mijn eerste bekommernis zijn.'

En Handbalclub Izegem?

Motte: 'We zijn een beetje aan het vervellen. Een aantal mensen uit de entourage zijn gestopt, er staan een aantal nieuwe mensen klaar. Sportief hebben we tot nu toe enkel een klein steekje laten vallen in Roeselare, maar ik schat de Oost-reeks kwalitatief hoger in. De play-offs zullen dus zwaar zijn. De terugkeer van Kasper Verbelen is een godsgeschenk geweest voor de ploeg. We zullen zien of we gewapend zijn om de promotie naar de superligareeks af te dwingen.'

David Van Dorpe

Roger Xhonneux: 'Topscheidsrechters moeten ook topatleten zijn'

Het cv van Roger Xhonneux (°1954) bedraagt ruim drie en een halve pagina. Onze enige Belgische vertegenwoordiger binnen de IHF heeft dan ook een staat van dienst om U tegen te zeggen. Om te beginnen als internationaal scheidsrechter, samen met Klaus-Dieter Convents, maar ook als lid van de IHF-scheidsrechter & reglementencommissie, als lecturer, als delegate, als waarnemer op Europacupwedstrijden en internationale toernooien. In eigen land doorzwom hij zowat alle watertjes van de arbitrage, zowel voor de VHV als de LFH. In Louvain-la-Neuve gaf hij onlangs een bijscholing voor elitescheidsrechters en waarnemers. Tijdens de lunch maakte Roger Xhonneux tijd voor een boeiend gesprek over zijn indrukwekkende carrière. In pittig Nederlands ...

Klaus-Dieter Convents en Roger Xhonneux

Roger Xhonneux bereikte samen met zijn vaste *sidekick* Klaus-Dieter Convents omstreeks 1990 een absoluut hoogtepunt in zijn internationale carrière. Onze voormalige *Spitzen Schiedsrichtern* floten toen wedstrijden op het WK junioren in Spanje (mannen, 1989) en in Frankrijk (vrouwen, 1991), het WK vrouwen 1990 in Korea, het WK mannen 1993 in Zweden en de O.S. 1992 in Barcelona. Als dat anno 2013 geen mooie herinneringen zijn...

'Absoluut, samen met Klaus-Dieter Convents was ik op vier WK's, dat zijn stuk voor stuk onvergetelijke momenten,' lacht Roger Xhonneux. 'Het absolute hoogtepunt zijn echter de Spelen van 1992 in Barcelona, samen met enkele zeer hoogstaande Europacupwedstrijden. Bovendien heb ik ook twee militaire WK's op de teller, in Italië samen met André Therry en in Frankrijk samen met Bernd Rosskamp.

Ook dat was arbitrage op topniveau. Buiten de sportieve herinneringen aan zo'n toptornooi heb ik uiteraard ook de wereld leren kennen. Ik heb ontelbare landen bezocht op diverse continenten, ik heb overal mensen ontmoet, van collega's scheidsrechters en functionarissen, tot ministers en staatshoofden. Zo was ik onder meer samen met Bernd Rosskamp in Tcheliabinsk, in Rusland, voor de eerste EC-wedstrijd van deze ploeg. Dat is de plek waar onlangs die enorme meteoriet is ingeslagen. Ik was tweemaal in Algerije nog voor de burgeroorlog. Ach, ik zou een dik boek kunnen schrijven over mijn belevissen in het internationale handbal...

Toch heb ik niet enkel positieve herinneringen. Persoonlijk betreur ik het nog steeds dat we op het toppunt van ons kunnen nooit een finale kregen toegewezen. Een EC-finale bij-

voorbeeld. En dat ondanks onze enorm hoge quotering op de O.S. van Barcelona, waar we bij de vijf beste SR-koppels gerangschikt werden. Toen hebben we dat als enorm ontgoochelend ervaren. Pas vele jaren later, toen ik zelf lid werd van de Reglementen- en Scheidsrechtsc commissie van de IHF (*IHF-RSK, red.*) en in die hoedanigheid verantwoordelijk voor de SR-aanduidingen, heb ik die beslissing begrepen en er begrip voor getoond. Ook een domper was het toch wel onverwacht vroege einde van mijn SR-carrière, op amper 42-jarige leeftijd. Klaus wilde niet meer voortdoen na de eerder matige evaluatie van ons WK in Zweden. Hij was ontgoocheld en kon de inzet, de belasting en de stress van zo'n twee en een halve week durend toptornooi niet meer opbrengen. Hij kon zich nog wel verzoenen met de EC, een opdracht van maximaal drie dagen. Maar daar ging ik dan weer niet mee akkoord. Voor mij gold enkel een WK als top-event.'

IHF-functionaris

Intussen ben je al jaren actief binnen de IHF als begeleider en verantwoordelijke van de scheidsrechters. Welk parcours heb je afgelegd om die status te bereiken? En wat is je exacte functie in de IHF?

Roger Xhonneux: 'Inderdaad, ik ben reeds lang betrokken bij de begeleiding en de opleiding van scheidsrechters. Dat is begonnen in 1976, in het *Comité Provincial d'arbitrage de la Province de Liège (CPLA)*, en van daaruit ben ik overstapt naar het scheidsrechtercomité van de VHV. Ludo Vanackere was toen chef-SR en zag mij als zijn opvolger. Hij was overigens een uitermate correcte en eerlijke man, die ik erg apprecieerde en van wie ik veel heb

geleerd. Ook dat is onvergetelijk voor mij. Dat wat betreft mijn parcours als *comitard* in de eigen federatie... Internationaal is het eigenlijk veel makkelijker verlopen. In tegenstelling met wat ik ooit in eigen land heb meegemaakt heb ik in de IHF geen noemenswaardige hindernissen ondervonden. Ik had immers een enorm voordeel, met name de taal. Ik mag zonder schroom zeggen dat ik in de jaren '90 binnen de IHF en de EHF de enige was die zowel vloeiend Duits als Frans sprak. Je moet weten dat Duits in die tijd de eerste taal was in de IHF. Zelfs toen ik nog scheidsrechter was heb ik voor de IHF-RSK geregeld vertalingen gedaan over de reglementen. Ik geef toe, dat was bijwijlen zwaar werk en altijd belangeloos, maar het heeft me later geen windeieren gelegd. Wie goed presteert ontvangt ook loon naar werken, dat heb ik later ervaren. Zo heeft Manfred Prause, toen chef-SR van de EHF en nu van de IHF, me binnengeloodst in de EHF. De EHF was in 1996 nog in opbouw. En enkele maanden later werd ik door een gelukkig toeval ook lid van de IHF-RSK (*Regel- und Schiedsrichter Kommission, red.*). Hier begon het mooiste maar ook het meest vermoeiende deel van mijn carrière. Het was immers een veelzijdige opdracht: lid van de reglementencommissie, met onder meer Juan de Dios en Heiner Brand. Contactpersoon voor de RSK van de Afrikaanse Handbalfederatie. Bovendien -en daar ben ik bijzonder fier op- heb ik de reglementen voor *beach handball* mee ontworpen en helemaal alleen gedurende zes maanden uitgeschreven...

Helaas besliste de 'Sportpolitiek' in 2004, na acht jaren onvoorwaardelijke inzet, dat de *Grande Nation*, -lees: Frankrijk- een RSK-lid moest hebben en bijgevolg werd de 'kleine

Belg' uitgerangeerd. Ik was zwaar ontgoocheld, en ben in 2006 compleet gestopt met alle handbalactiviteiten, zowel in eigen land als in de EHF en IHF. Gedemotiveerd, inderdaad, maar ook beroepsmatig moest ik keuzes maken. Want helaas kun je met handbal geen geld verdienen om in je levensonderhoud te voorzien.

Ondanks alles heeft de RSK me in 2004 nog als docent benoemd en in 2009 heb ik me laten overhalen om deel te nemen aan het symposium voor chef-SR in Tunis. Op eigen kosten hé. En daar heeft de voorzitter van de *Confédération Africaine de Handball*, Mansourou Aremou, me gevraagd hem te helpen bij de ontwikkeling van de Afrikaanse arbitrage. Wat ik met plezier heb aanvaard. Enkele maanden later vroeg de voorzitter van de IHF-RSK of ik me opnieuw voor de IHF wilde inzetten. Sindsdien heb ik alweer zes WK's, vier IHF-Trophy's in Afrika, vijf Afrikaanse kampioenschappen en talrijke cursussen in Afrika achter de rug. Ik ben de enige Belg die op dit terrein actief is binnen de IHF. Uiteraard heb je nog Eddy De Smedt, die een topfunctie bekleedt in het BOIC, en François Mulleners en Klaus Convents die beiden in de EHF regelmatig onderweg zijn als delegate...'

WK 2013 in Spanje

Je was onlangs een bevoorrechte getuige van het WK in Spanje. Wat zijn je ervaringen, zowel sportief als organisatorisch? En is Spanje een verdiende wereldkampioen?

Roger Xhonneux: 'Eerlijk gezegd, dit WK was perfect georganiseerd. Op uitzondering van dat ene, onmogelijk te voorziene incident tijdens een verplaatsing van Sevilla naar Cordoba. Als gevolg van een zwaar onweer de nacht voordien lag de spoorweg bezaaid met omgewaaide bomen. Zowel voor ons officials, als voor de teams van IJsland, Denemarken, Rusland en Macedonië, werd die treinreis een beproefing van ruim tien uur. En weg was onze rustdag...

Bedroevend, maar dat is eigen aan WK's, vond ik de publieke belangstelling. Op uitzondering van de wedstrijden van Spanje heb ik zelden een vol huis gezien. Ikzelf was betrokken bij alle vijftien wedstrijden van de voorronde in Sevilla, daarna ook bij wedstrijden in Zaragoza. Ofwel als *Technical Delegate Timekeeper* aan de officiële tafel, ofwel als scheidsrechter-waarnemer-analist achter de laptop. Dat gebeurt vandaag met een rechtstreekse verbinding met het tv-signaal, een enorme vooruitgang, want dat bespaart ons urenlange

nachtarbeid om videocassettes te analyseren. Iedere voormiddag was er een meeting met de scheidsrechters. Nee, veel vrije tijd bleef er niet over ...

Sportief moeten we vaststellen dat Spanje weliswaar wereldkampioen werd, maar helaas met een oubollige manier van verdedigen en zelfs met aanvalspatronen die echt niet meer modern zijn. Spanje heeft het maximum uit het thuisvoordeel gehaald... De meeste topploegen vertrekken vanuit een nauwsluitende 6-0 dekking, schakelen bliksemsnel om en spelen in aanval een zeer snel en speels soort handbal, echt boeiend om volgen. Hetzelfde soort handbal dat bij de vrouwen al jaren in gebruik is...

Ook de IFH-SR hebben de laatste jaren een enorme evolutie doorgemaakt. Ze hebben zich ontwikkeld tot toptatleten die het moderne handbal begrijpen en er voeling mee hebben. Zij laten handbal 'spelen', begrijp je? Contact mag, gemene fouten worden echter niet getoleerd en consequent bestraft ...'

Soms geeft de IHF wel eens de indruk van een gesloten 'kaste'. Functionarissen uit altijd diezelfde (grote) landen, dezelfde scheidsrechters die we telkens weer op grote toernooien zien opduiken,... Voor een land als België lijken de kansen miniem ...

Roger Xhonneux: 'Het klopt dat zowel EHF als IHF zeer besloten federaties zijn. Nochtans is het mits harde en doelgerichte inzet ook voor een vertegenwoordiger van een klein handballand mogelijk een plaats te veroveren. Daarenboven zijn enkel al uit neutraliteitsstandpunt afgevaardigden van kleinere landen noodzakelijk, zowel als SR als in een beleidsfunctie. Zo waren op het WK in Spanje toch scheidsrechters actief uit Ivoorkust, Qatar, de Verenigde Arabische Emiraten en Portugal, koppels die tot de absolute top behoren. Dus het is mogelijk, je moet enkel je kans grijpen. En het gaat enkel mits de nodige opofferingen. En dat is misschien nog niet meteen te vereenzelvigen met de Belgische mentaliteit. Bovendien is elke scheidsrechter maar zo goed als de teams presteren...'

Bijtscholing elite SR

Je bent nog steeds actief in het PSC van de BHB als raadgever. Hoe belangrijk is een bijtscholing als deze in Louvain-la-Neuve voor onze refs? Zijn er voldoende mogelijk-

heden voor jonge scheidsrechters om door te groeien naar de top?

Roger Xhonneux: 'Ik stel het bijzonder op prijs dat men mij nog steeds om raad vraagt. In dat verband probeer ik van toch een tweetal keer per jaar op een bijscholing voor scheidsrechters en waarnemers mijn ervaringen en kennis inzake arbitrage en reglementen over te brengen. Het is belangrijk onze scheids met de allernieuwste interpretaties en aanpassing van de reglementen vertrouwd te maken. Geloof me, niet alle landen kunnen zo kort op de bal spelen als wij in België. Meteen na het WK 2013 een bijscholing met op de agenda de meest recente veranderingen inzake arbitrage en reglementen. Mijn lezing vandaag is een samenvatting van twee dagen WK-scholing in Barcelona gebaseerd op vele videoclips met voorbeelden -goede en slechte- van spelsituaties op de Spelen van Londen, daarna geactualiseerd na Spanje. Het accent ligt dit keer op spelsituaties tussen de 6m en de 9m, de cirkelspelers, en op shots uit de hoeken. Vooral op deze posities hebben de SR nog moeilijkheden en is een inhaalbeweging noodzakelijk. De SR hebben problemen om alles correct waar te nemen. Daarom moeten ze nieuwe loopwegen zoeken en nieuwe posities innemen op het veld. Een scheids die vanaf de middellijn probeert de wedstrijd te controleren is verleden tijd. Die heeft geen plaats meer in de moderne arbitrage. Maar om zich aan die nieuwe manier van arbitrage aan te passen moeten de SR perfecte atleten zijn. In dat verband ben ik er van overtuigd dat in ons land jonge beloftevolle refs. rondlopen die de capaciteiten bezitten om door te groeien naar de top. Helaas werkt de Belgische sportpolitiek de laatste tijd niet meer mee om die ambitieuze doelstellingen te realiseren. Topsport krijgt te weinig kansen. Bovendien moeten die jonge scheids tussen 20 en 30 jaar zijn, en op die leeftijd krijgen ze vanuit het beleid nog te weinig impulsen en kansen. Natuurlijk ontbreekt het die jonge refs. nog aan ervaring, maar geef ze dan toch een kans. Anders dreigen we compleet de boot te missen ... Ik heb destijds ook meermaals geprobeerd van jonge, beloftevolle scheids te motiveren en zelfs te lanceren. Ze hebben echter meestal vroegtijdig de handdoek geworpen. Het is net zoals met onze talentrijke spelers. Ook scheidsrechters moeten dagelijks trainen, hun reglementenkennis bijschaven, wedstrijden bijwonen en analyseren. Het is en kwestie van karakter en mentaliteit...'

Bondsvoorzitter?

Tot slot: de BHB is een federatie die al jaren moeizaam functioneert. Tegenstellingen tussen Walen en Vlamingen zijn historisch vastgeroest, een consensus is soms een lijdensweg. Zou een neutrale bondsvoorzitter uit de Duitstalige gemeenschap geen uitweg bieden voor die impasse? Roger Xhonneux bijvoorbeeld ...

Roger Xhonneux: 'Ik moet helaas uit eigen ervaring toegeven dat de samenwerking soms mank loopt. Als chef-SR van de BHB en als lid van het PSC ben ik vaak met die problemen geconfronteerd geweest. Het is spijtig, maar de beleidsverantwoordelijken verdienen 'de andere kant' er altijd maar weer van hen te willen benadelen. Neem nu de arbitrage. Eind jaren '90 van vorige eeuw, toen ik chef-SR was, had ik de indruk de trein op de rails te hebben. Bij gebrek aan ervaring heb ik me er toen ook op betrappt compromissen te willen sluiten. Typisch Belgisch hé, maar het was wel een poging om de Waalse en Vlaamse arbitrage op één lijn te krijgen. Dat waren niet altijd mijn ideeën, wel ervaringen die ik vanuit het buitenland meebracht. Vandaag

begrijp ik dat ik fouten heb gemaakt en dat mijn opvolgers het nu daarom niet makkelijker hebben. Ik had consequent mijn eigen weg moeten volgen. Maar helaas vloeit ook in mijn lichaam Belgisch bloed ...

Ik heb al meermals nagedacht over hoe ik het Belgische handbal nieuwe impulsen zou kunnen geven. Maar ik ben niet te beroerd om toe te geven dat mijn persoon voor sommigen moeilijk te aanvaarden is. Vroeger LFH, daarna VHV, en dan ... , snap je? Bovendien zou ik mijn leven opnieuw compleet moeten veranderen. Zowel privé als beroepsmatig. Sedert enkele jaren heb ik de leiding, uiteraard alweer belangeloos, over de jeugdafdeling van een golfclub. Het gaat toch om een vijftigtal kinderen en jongelui. Dit engagement hypothekeert alvast mijn opdracht binnen de IHF. Dus minder vaak naar Afrika voor SR-cursussen, minder vaak aanwezig op WK's, ... Waarom zou ik me dan nog eens in een onbekend avontuur storten voor de BHB? Daarom beter realistisch blijven. Vermoedelijk zijn er nog wel andere kandidaat-bondsvoorzitters die hun taak naar behoren kunnen invullen.'

Cois Van Aelst

'WorldOutgames in Antwerpen staan open voor iedereen'

ANTWERP, BELGIUM 2013
worldOutgames III
3-11 August
www.world.outgames.org

Moet je homo of lesbisch zijn om te mogen deelnemen aan de 3de WorldOutgames van 3 tot 11 augustus dit jaar in Antwerpen? "Helemaal niet," weet sportmanager Dennis Peeters, die mee in de organisatie zit van deze Wereldspelen. "De WorldOutgames staan meer dan vele andere organisaties open voor iedereen. Ze worden weliswaar georganiseerd vanuit de holebi-gemeenschap, maar ze staan open voor alle mogelijke teams en individuele sporters op vele niveaus en leeftijden."

Gro Hammerseng en Katja Nyberg zijn rolmodellen in Noorwegen: al jaren vormen ze een koppel en ze speelden samen voor de Noorse nationale ploeg.

Waarom worden er dan eigenlijk WorldOutgames georganiseerd?

Dennis Peeters: "Omdat er nog steeds een zekere problematiek moet overwonnen worden als het over homo's of lesbiennes gaat. Niet iedereen wil zich 'outen', uit schrik om hetgeen de omgeving daarvan vindt. Of sommigen zijn bevreesd om daardoor in het topvoetbal b.v. hun marketingwaarde te zien dalen. Om dit alles stilaan te doorbreken, worden er om de vier jaar de WorldOutgames georganiseerd in een 35-tal verschillende sporten met een competitie-aanbod voor zowel vrijetijdssporters als voor semi-professionelen.

Sport is één van de drie pijlers waarop de organisatie gestoeld is. Speciale aandacht gaat hierin naar de homo- en transfobie in de sport en natuurlijk ook naar de fair-play. De tweede pijler is de cultuur met in deze editie bijzondere aandacht voor thema's als 'familie', 'spiritualiteit' en 'vrouwen'. Via educatieve creativiteit willen wij voor een feest zorgen,

waar iedere deelnemer zich kan in terugvinden. En de derde pijler wordt mensenrechten. Een grootse mondiale mensenrechtenconferentie zal in een 'Declaration of Antwerp' uitmonden, waarin voor de periode 2013-2017 de noodzakelijke strategische allianties om vooruitgang te boeken, in kaart zullen gebracht worden."

Een tijdje geleden kwam de organisatie in het nieuws door een financieel tekort. Zijn die problemen van de baan?

"Het financiële tekort waar je over praat is eigenlijk een groot misverstand. Onze organisatie heeft vorig jaar oktober gekeken wat op dat moment de stand van zaken is rond het aantal inschrijvingen, de grootte van de conferentie, het aanbod cultuur en het aantal te organiseren sporten. We hebben vervolgens een ideaal plaatje opgesteld, ofwel, hoe organiseren we de optimale Games, met zoveel mogelijk sporten, een grote conferentie en veel cultuur. Op deze optimale situatie is vervolgens

een prijskaartje geplakt. Toen stelden wij ons de vraag wanneer wij deze optimale Games zouden organiseren, en er vanaf oktober 2012 geen geld meer binnen zou komen, wat dan de stand van zaken zou zijn in oktober 2013. Op dát moment, oktober 2013, zouden we een tekort van ongeveer 900.000 euro hebben. Maar dat is pas in oktober 2013 en niet nú. Er is nu geen tekort. Overigens is deze rekenom altijd gunstig voor een organisatie. Wij weten waar we moeten bezuinigen en wij weten ook hoeveel centjes we nog moeten binnenhalen. Wij zijn nu dan ook het programma licht aan het aanpassen en we zijn ook in gesprek met diverse partijen om ons financieel te ondersteunen. Wat betreft het programma: er kunnen misschien nog wel enkele kleine details wegvallen in de organisatie, maar aan de essentie zal niet geraakt moeten worden. Het blijft één groot feest.”

Hoe ver staan jullie met het aantal inschrijvingen?

“Wij mikken op 5000 deelnemers. Eind februari zaten we aan 2900 inschrijvingen, maar er kan nog tot 1 juli ingeschreven worden. Tijdens de vorige editie in Kopenhagen kwamen de WorldOutgames aan een totaal van 4900 deelnemers en dat cijfer willen we minstens evenaren. Voor de eerste Wereldspelen in het Canadese Montreal kwamen de inschrijvingen vlotter binnen, maar misschien was dat omdat het de eerste keer was of omdat die Spelen gehouden werden in een economisch gunstigere periode. We merken dat er crisis is in vele landen. Zo ontvingen we b.v. nog geen enkele inschrijving uit Italië. Een andere tendens is ook dat vele mensen later inschrijven uit onzekerheid over hun financiële middelen of over de periode dat ze verlof kunnen krijgen op het werk. In juni verwachten we dan ook nog een soort vloedgolf aan inschrijvingen.”

Heb je er kijk op hoe de verhouding mannen/vrouwen ligt qua deelnemers?

“Je kan stellen dat drie vierden van de deelnemers mannen zijn en één vierde vrouwen. Bij deze WorldOutgames vallen misschien wel enkele merkwaardigheden op. Zo kent het synchroon zwemmen opvallend meer mannelijke deelnemers, terwijl heel wat vrouwen al inschreven voor het voetbal of het hockey. Qua populariteit staan voetbal, volley, badminton, zwemmen en de loopnummers vooraan.”

Hoe ver staat het met het handbal?

“Tot hiertoe hebben we vier inschrijvingen:

Mayssa Pessoa, keeper van de Braziliaanse nationale ploeg en boegbeeld van de holebi beweging, was twee jaar geleden nog ploegmaat van Nicky Houba.

allemaal bestaande – dikwijls recreatieve – teams uit Nederland, Frankrijk, Montenegro en Denemarken. We overwegen nu om het aantal wedstrijddagen te beperken tot b.v. donderdag, vrijdag en zaterdag in plaats van ze te spreiden over een ganse week.”

Kan je in het handbal ook individueel inschrijven?

“Ja, dat kan. We bieden de beide opties aan: per team of individueel. Gebeurt het individueel, dan rekenen wij op de eerlijkheid van de deelnemers, want we vragen dan wel om hun niveau op te geven. Ze moeten dan ook bij hun individuele inschrijving melden dat ze zoeken naar een handbalteam.”

Hoe kan dat concreet?

“Voor alle informatie over de WorldOutgames kunnen ze terecht op de webstek:

info#woga2013.org

Van daaruit kunnen ze ook doorklikken naar de inschrijvingen of ze kunnen rechtstreeks inschrijven via **registration.woga2013.org**

[Marcel Coppens](#)

Xenia Smits' grote doorbraak in de Bundesliga: 'Het is snellergedaan dan verwacht...'

Het verhaal van Xenia Smits is genoegzaam bekend. Op 9-jarige leeftijd beginnen handballen bij Zandvliet, later overgestapt naar Rhino en in Hasselt de eerste graad van de TSS afgemaakt. Dan naar het Duitse Bad-Wildungen voor verdere opleiding bij de B- und A-Jugend. Vervolgens naar Blomberg-Lippe verhuisd, een club met een enorme reputatie qua jeugdopleiding, en na een korte inlooperperiode bij de A-Jugend meteen naar het fanionteam in de Bundesliga. Als 17-jarige en jongste speelster in de Bundesliga heeft ze zich intussen gemanifesteerd tot een vaste waarde. De Duitse succes trainer van HC Thüringen, Herbert Müller, noemde Xenia Smits 'een handbaljuweeltje'. Ze werd zelfs al gepolst voor de Duitse Mannschaft...

In Duitsland is men wel wat gewoon inzake tophandbal maar toch spreekt men bij onze oosterburen in superlatieven over dat jonge Belgische talent. In de Lippische Landes-Zeitung

werd André Fuhr, T1 en sportdirecteur van HSG Blomberg-Lippe, haast lyrisch nadat Xenia Smits haar contract met de Duitse topclub had verlengd.

'Xenia is een groot talent. Ik ben tevreden dat ze voor een langere periode bij ons blijft. Maar ik denk ook dat het een logische beslissing is. Xenia krijgt in Blomberg veel speelkansen als linkeropbouw en in het centrum van de defensie. Zowel voor de club als voor haar persoonlijke ontwikkeling is die verdere samenwerking een zegen. Het afgelopen jaar

heeft Xenia een reuzenstap voorwaarts gezet en ik hoop dat ze in die richting blijft groeien. Zij past perfect in de missie van onze club: werken met jonge beloftevolle speelsters en die talenten verder ontwikkelen.'

In het seizoen 2010-2011 maakte Xenia Smits haar entree in de Bundesliga en gaf meteen haar visitekaartje af: 9 doelpunten in 15 wedstrijden. En jaar later volgde de bevestiging: 21 wedstrijden, 86 Tore. 'Nooit gedacht dat ik me al zo vlug zou aanpassen aan de Bundesliga en dat ik als 17-jarige mijn stempel zou drukken op een wedstrijd. Het is gewoon sneller gegaan dan verwacht, en dat geldt eigenlijk voor het hele team. Wij komen met een bijzonder goed gevoel uit de voorbije competitie' vertelde Xenia Smits na afloop van de play-offs in 2012

aan een plaatselijke krant.

Ook de HSG-teammanager Torben Kietsch is opgetogen dat de Belgische haar contract zo snel heeft verlengd. 'We zijn ontzettend tevreden dat Xenia verder deel uitmaakt van het team. Op 17-jarige leeftijd is zij erin geslaagd een vaste waarde te worden. Xenia is een groot talent en we zijn fier dat ze alvast tot 2014 bij ons blijft. Ze zal bij Blomberg verder rijpen en haar stempel drukken op ons spelconcept. Zij is een verrijking voor onze Mannschaft...'

Xenia Smits engageert zich naast haar studie aan het Hermann-Vöchting-Gymnasium en de Bundesliga ook als begeleidster van de Blomberger Mini's. 'Zij is als het ware voorbestemd voor die rol van jeugdtrainster,' vindt teammanager Kietsch, 'Zij is het uithangbord van onze kersverse HSG Kids Club. Zij komt niet alleen bij de kinderen maar ook bij de supporters en de sponsors zeer sympathiek over.'

Damesdag

Begin maart was Xenia Smits even in ons land. Ze was te gast op de Damesdag in Herentals waar ze voor jonge talenten een shottraining gaf. 'Het verbaast me eigenlijk hoeveel jong meisjestalent hier rondloopt. Jammer ge-

noeg doet men er niet veel mee...,' ergert Xenia Smits zich als ze voor Handbal Xtra tijd neemt voor een gezellige babbel. Meteen is de toon gezet. 'Ik ben er van overtuigd dat als men werkt maakt van die talenten, als men die meisjes begeleidt en op niveau training geeft, heel wat meiden de weg naar een grote club zouden vinden. Ook in het buitenland, zeer zeker...'

Het Belgische handbal volg ik minder en minder. Valt echt moeilijk te combineren met de competitie in Duitsland die zeer intensief is. Ik volg enkel zoveel als mogelijk mijn zusjes, maar ik heb hoegenaamd geen zicht meer op de competitie en de waardeverhoudingen in de Belgische top. Maar ik ben het wel volkomen eens met de visie van Sokolowski als hij zegt dat het met vrouwen makkelijker is om aan te sluiten bij de Europese subtop, of zelfs de top. Die afstand is inderdaad kleiner. Ik ben daar toch ook een levend bewijs van. En met mij nog andere meisjes. Daarom zeg ook ik: probeer 2 à 3 keer per maand centrale trainingen te organiseren met de beste meisjestalenten. Op een ernstige, goed doordachte basis, met de meiden die er voor willen gaan. Dan word je vanzelf beter. Ik heb vandaag de selecties gezien, ik heb de beloftefinale gezien,

DHW won de beloften finale op de damesdag tegen Rhino.

ik heb shottraining gegeven aan jonge meisjes, ik heb het enthousiasme ervaren van die kids... Jammer dat het misschien na vandaag stopt en er niets meer gebeurt. Sommige clubs willen wel, heb ik vernomen, andere weer niet. En zolang men de neuzen niet in dezelfde richting krijgt raken jullie geen stap vooruit. Er is een inspanning nodig van de clubs, maar zeker ook van het beleid.'

Kandidaat Mannschaft

Dit seizoen betekent jouw grote doorbraak. Hoe verwerkt een meisje van 18 als jongste speelster in de Bundesliga zo'n carrièrevlucht?

Xenia Smits: 'Het is zo dat ik al aanbiedingen van andere clubs heb gekregen. Dus dan ervaar je wel hoe belangrijk je bent in die Erste Bundesliga. Maar ik ben lang nog niet daar waar ik wil geraken. Ik ben bij wijze van spreken op een goed adres beland, maar nog niet waar ik definitief wil wonen. Hoe ik die carrièresprong verwerk? Bah, twee jaar geleden heb ik plots mijn kans gekregen, omdat er veel gekwetsten waren. Ik heb die kans gegrepen, maar ben wel geleidelijk in het team geïntegreerd. Het was als het ware een inburgering. Intussen ben ik een vaste waarde geworden, maar de belasting is ook groter. Zowel fysiek als mentaal is het keihard werken. Ik voel dat mijn lichaam zware inspanningen moet leveren. En je moet vooral ook stressbestendig zijn.'

Jij studeert ook aan het plaatselijke gymnasium. Valt studie-tophandbal te combineren?

Xenia Smits: 'Wij hebben in Duitsland een schoolsysteem waarin we de namiddag vrij hebben. Dan is het ook mogelijk tweemaal daags te trainen. Er is ook een overeenkomst tussen school en club, een soort topsportstatuut. Net zoals we in de Topsportschool in Hasselt bepaalde gunsten kregen om te trainen. Als we een belangrijke wedstrijd hebben in de Erste Bundesliga, een Europabekerwedstrijd of met de nationale ploeg, dan krijgen we telkens vrij om meer te trainen en beter te worden. Noem het gerust positieve discriminatie, in Duitsland heeft men gewoon meer respect voor topsporters dan bij ons...

Hoe mijn dag eruit ziet? Opstaan, naar school gaan, trainen. Twee keer per week heb ik les tot 15.40 uur, de rest enkel de voormiddag tot 13 uur. Die dagen train ik twee keer

per dag, om 14 en om 19.30 uur. De rest van mijn schaarse vrije tijd gaat naar studie, boodschappen doen, mijn kot proper houden, ... de gewone dingen des levens (lacht) Nee, ik leef daar zeker niet in Luilekkerland. Ik denk dat we met 16 speelsters op internaat zitten, waaronder enkele meisjes van de A-Jugend die nog minder trainingen hebben. Maar studeren moeten we zoals in elke andere humaniora. En geloof me, wij krijgen geen voorkeursbehandeling qua studie hoor. Slechte resultaten hebben sowieso een nadelige repercussie op je handbalprestaties. Want dat betekent bijlessen nemen, minder tijd voor de training, kortom: te mijden. Beter is vlijtig te studeren en je zo maximaal te concentreren op handbal.'

Tot slot: wat zijn je verdere ambities in de Bundesliga in het algemeen en met Blomberg in het bijzonder?

Xenia Smits: 'Ik blijf voorlopig bij Blomberg. We spelen voor de achtste plaats en willen koste wat het kost in de Erste Bundesliga blijven. Bovendien denk ik aan de nationale ploeg. Eerlang krijg ik een Duits paspoort en kan ik voor de Mannschaft spelen. Inderdaad, ik ben al gevraagd. Eerlijk gezegd, ik heb daar lang over nagedacht. Want uiteraard is België mijn land en zou ik wat graag willen spelen voor de Belgische nationale ploeg. Er is even sprake van geweest, maar intussen zijn die dromen alweer opgeborgen en hoor niks meer over een nationale selectie. Dus zal het Duitsland worden. Mijn toekomst ligt hier. Ik wil hier een leven als prof opbouwen. Ik kan daar best van leven. Momenteel zit ik zowat in de middenklasse qua verdienste. De toppers die bij Leipzig, Buxtehuder en Thüringen spelen, dat zijn natuurlijk de grootverdieners hé. Maar ik studeer nog, ik mag zeker niet klagen. Bovendien kan mijn contract aangepast worden als ik afstudeer. Bij Blomberg werken twaalf speelsters van de 14, en twee gaan naar school. Wij zijn een van de kleinere clubs die veel waarde hechten aan jeugdige talenten opleiden en laten doorstromen. Niet arrogant zijn als prof, plezier hebben aan het spelletje, dat zijn waarden die Blomberg hoog in het vaandel draagt. Bij Leipzig zijn de speelsters het belangrijkste, bij ons de ethiek van het handbal....

Of ik ooit nog naar België terugkeer? Voor mijn familie wel, maar niet voor handbal.'

Cois Van Aelst

Bij elke trekking een Jackpot van minstens

1.000.000€*

... en de grootste kans
om miljonair te worden!

* Te verdelen onder de winnaars met de 6 juiste nummers.

www.lotto.be

Lotto

Goed gespeeld

springeruit.be

Sportkampen en jongerenvakanties

met **sporta**

8-18j
HANDBALSTAGE
ZOMER
2013